

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Nederlands

هولندي

مَا لَا يَسَعُ الْمُسْلِمَ جَهْلُهُ

Wat de moslim zich geen onwetendheid over kan veroorloven

De Wetenschappelijke Commissie onder leiding
van Religieuze Zaken bij de Masjid al-Haram en
de Moskee van de profeet (vrede zij met hem)

مَا لَا يَسَعُ الْمُسْلِمَ جَهْلُهُ

Wat de moslim zich geen onwetendheid over kan veroorloven

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِرئاسةِ الشُّؤْنِ الدِّينِيَّةِ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

De Wetenschappelijke Commissie onder leiding
van Religieuze Zaken bij de Masjid al-Haram en de
Moskee van de profeet (vrede zij met hem)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Wat de moslim zich geen onwetendheid over kan veroorloven

Inleiding

Alle lof zij Allah, de Heer der werelden, en moge vrede en zegeningen zijn met de gezant die als genade voor de werelden is gezonden, zijn familie en metgezellen, en degenen die zijn voorbeeld volgen en zijn leiding navolgen tot de Dag des Oordeels. Voorts:

Dit is een beknopte verhandeling waarin wij het voornaamste hebben samengebracht wat een moslim behoort te weten omtrent zijn geloofsleer, zijn rituelen en zijn omgangsvormen. Wij hebben haar samengesteld ten behoeve van de bezoekers van de beide heilige moskeeën, opdat zij met kennis en helder inzicht hun godsdienstige plichten mogen vervullen. Wij hopen van de Edelmoedige, de Grote Weldoener, dat Hij dit werk tot nut zal maken, het zuiver en welgevallig zal doen zijn omwille van Zijn aangezicht. Voorwaar, Hij is de beste tot wie men zich wendt en de edelste in wie men zijn hoop stelt.

De Wetenschappelijke Commissie onder leiding van Religieuze Zaken bij de Masjid al-Haram en de Moskee van de profeet (vrede zij met hem).

In naam van Allah, de Barmhartige, de
Genadevolle

Hoofdstuk één:

Wat betreft de geloofsleer

Het eerste onderwerp: De betekenis van de Islam en zijn pijlers:

Islam betekent: de overgave aan Allah door middel van monotheïsme, het zich onderwerpen aan Hem door gehoorzaamheid en het afstand nemen van polytheïsme en zijn aanhangers.

En zijn pijlers zijn vijf:

De eerste: Het getuigen dat er geen god is behalve Allah en dat Mohammed Zijn boodschapper is.

De tweede: Het verrichten van het gebed.

De derde: Het geven van de zakaat.

De vierde: Het vasten tijdens ramadan.

De vijfde: Het verrichten van de bedevaart naar het Heilige Huis voor wie daartoe in staat is.

De essentie van monotheïsme:

Weet dat Allah de Almachtige de schepping heeft geschapen opdat zij Hem aanbidden en niets met Hem associëren. Allah zegt:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾

(En Ik (Allah) heb de djinn en de mens slechts geschapen om (alléén) Mij te aanbidden 56). [Ad-Dharyat: 56], En deze aanbedding kan alleen

gekend worden door kennis, Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ ﴿١٩﴾

(Weet dat er geen god is dan Allah en vraag om vergeving voor jouw zonden en voor (de zonden van) de gelovige mannen en de gelovige vrouwen. En Allah kent jullie bezigheden (op aarde) en jullie verblijfplaats (in het Hiernamaals) 19) [Mohammed: 19], Hij begon met kennis vóór spraak en toepassing. Het belangrijkste dat een moslim moet leren, is de eenheid van Allah, de Almachtige, omdat dit de kern en de basis van de religie is. De religie kan niet bestaan zonder monotheïsme, en dit is de eerste plicht van een moslim, evenals de laatste plicht. Monotheïsme is de eerste pijler van de Islamitische pilaren die elke moslim moet kennen en naleven en het zijn vijf pilaren, Zoals vermeld in de hadith van Abdoellah bin Omar (moge Allah tevreden zijn met hen beiden) zei: Ik heb de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) horen zeggen:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ».

«Islam is gebouwd op vijf pijlers: De getuigenis dat er geen god is dan Allah en dat Mohammed Zijn

boodschapper is, het verrichten van het gebed, het geven van de zakaat, het verrichten van de bedevaart naar het Huis (de Ka'bah) en het vasten tijdens de maand Ramadan»¹.

Het is verplicht voor de moslim om de betekenis van monotheïsme te leren; dat is het toewijzen van aanbedding aan Allah alleen. En hij mag in zijn aanbedding niemand met Allah vereenzelvigen: geen nabij zijnde engel, noch een gezonden profeet.

De betekenis van de getuigenis dat er geen god is buiten Allah:

Het is dat de dienaar met onwankelbaar geloof erkent dat er geen ware god is behalve Allah, de Verhevene, die het recht heeft op aanbedding. Hij aanbidt Allah alleen en wijdt Hem, geprezen zij Hij, alle vormen van aanbedding toe; zoals smeken, vrees, hoop, vertrouwen en andere.

De geloofsbelijdenis wordt alleen verwezenlijkt door twee pijlers:

De eerste: Het ontkennen van goddelijkheid en aanbedding van alles behalve Allah; van alle afgoden, goden en valse machten.

Tweede: Bevestiging van de goddelijkheid en ware aanbedding voor Allah alleen, zonder enige anderen naast Hem. Allah zegt:

¹ Overgeleverd door al-Boekhari met nummer (8).

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(En waarlijk, Wij hebben naar iedere gemeenschap een boodschapper gezonden (verkondigend): “Aanbid alleen Allah en vermijd degene die overschrijdt...”) [An-Nahl: 36].

Wat de voorwaarden betreft van de uitspraak: “Er is geen god behalve Allah”, deze zijn als volgt:

De eerste is: de kennis die onwetendheid uitsluit.

De tweede: De zekerheid die twijfel uitsluit.

De Derde: De zuiverheid van intentie die strijdig is met shirk.

De vierde: Oprechtheid die leugens uitsluit.

De vijfde: liefde die vijandschap uitsluit.

De zesde: De onderwerping die het verzuimen uitsluit.

De Zevende: De acceptatie die afwijzing uitsluit.

Achtste: Het verwerpen van alles wat naast Allah, de Verhevene, aanbeden wordt.

En aan deze voorwaarden moet worden voldaan, zoals samengevat in de volgende twee zinnen:

Zeker weten en oprechtheid en jouw waarachtigheid met *** liefde, onderwerping en acceptatie ervan.

En de achtste is jouw ongelooft door iets anders

dan Allah te vereren.

De verwezenlijking van de getuigenis wordt bereikt door Allah alleen te aanbidden, zonder deelgenoten aan Hem toe te kennen, en door de aanbedding exclusief aan Allah alleen toe te wijden. En hij roept niemand aan behalve Allah, en hij vertrouwt alleen op Allah, en hij hoopt slechts op Allah, en hij bidt alleen tot Allah, en hij slacht alleen voor Allah, Geprezen en Verheven is Hij.

Wat sommige mensen doen door rond de graven te cirkelen, toevlucht te zoeken bij hun bewoners en hen aan te roepen in plaats van Allah; dit is shirk in aanbedding. Men dient dus op te passen voor dat en ervoor te waarschuwen, want dit behoort tot dezelfde categorie als wat de polytheïsten doen door het aanbidden van afgoden, stenen en bomen in plaats van Allah, de Verhevene. Het is het shirk (het toeschrijven van deelgenoten aan Allah) waarvoor de geschriften zijn geopenbaard en de boodschappers zijn gezonden om ervoor te waarschuwen en het te verbieden.

De betekenis van de getuigenis dat Mohammed de Boodschapper van Allah is:

Gehoorzaamheid aan Hem in datgene waartoe Hij opdraagt, en zijn verkondigingen te geloven, en te vermijden wat Hij heeft verboden en afkeurt. En dat Allah alleen aanbeden wordt volgens wat Hij heeft voorgeschreven. Zo erkent de moslim dat

Mohammed, zoon van Abdellah, de Qorayshiet uit het geslacht van Hashim, de gezant is van Allah, de Almachtige en Verhevene, tot alle schepselen—zowel de mensen als de djinn.

Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾

(Zeg: “O Mensheid! Waarlijk, ik ben tot jullie gestuurd als de boodschapper van Allah...) [Al-A'raf:158]

En dat Allah hem heeft gezonden om Zijn religie over te brengen en de schepping te leiden, Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾﴾

(Wij hebben jou slechts als brenger van blijde tijdingen en als waarschuwer naar alle mensen gezonden, maar de meeste mensen weten het niet) [Saba'e:28]. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾﴾

(Wij hebben jou slechts als barmhartigheid voor de werelden gezonden 107) (Al-Anbiya'e: 107).

De implicatie van deze getuigenis is: Dat men niet gelooft dat de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) enig recht heeft op goddelijkheid of invloed in het universum, of enig recht op

aanbidding. Integendeel, hij (vrede zij met hem) is een dienaar en geen voorwerp van aanbidding; een boodschapper en geen leugenaar.

En hij heeft geen macht over zichzelf of anderen om voordeel of nadeel te brengen, behalve wat Allah wil. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنبِئُكُمْ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ...﴾

(Zeg: 'Ik zeg jullie niet dat ik de schatten van Allah bezit, noch ken ik het onwaarneembare, noch zeg ik jullie dat ik een engel ben. Ik volg slechts wat aan mij is geopenbaard...) [Soera Al-An'am: 50]

Het tweede onderwerp: De betekenis van het geloof en zijn zuilen:

Geloof (Imaan) is het bevestigen met het hart, het uitspreken met de tong en handelen met het hart en de ledematen. Het neemt toe door gehoorzaamheid en neemt af door ongehoorzaamheid.

Het geloof is een voorwaarde voor de geldigheid en aanvaarding van de aanbiddingen. Zoals ook afgoderij en ongeloof alle vormen van gehoorzaamheid waardeloos maken. Zoals Allah geen gebed zonder wassing (woedoe) aanvaardt, zo aanvaardt Hij ook geen aanbidding zonder geloof. Allah zegt:

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾﴾

(En wie van de rechtvaardige daden verricht, hetzij man of vrouw, en hij of zij is een gelovige, dan zullen zij het paradijs betreden en zij zullen geen onrecht worden aangedaan, zelfs niet ter grootte van een mosterdzaadje) [An-Nisa:124].

En Hij heeft uiteengezet dat afgoderij al het verrichte tenietdoet.

Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾﴾

(En er is aan jou en aan degenen vóór jou geopenbaard: Als je deelgenoten aan Allah toekent, zullen je daden zeker vruchteloos worden en zul je zeker tot de verliezers behoren (65) [Az-Zumar:65].

De fundamente van het geloof zijn zes: geloof in Allah, Zijn engelen, Zijn boeken, Zijn boodschappers, de Laatste Dag, en de voorbeschikking, het goede en het kwade daarvan.

1) Het geloof in Allah de Almachtige en het omvat drie zaken:

1- Het geloof in Zijn heerschappij:

Het is de eenheid van Allah de Verhevene in Zijn

handelingen; zoals schepping, voorziening, het geven van leven en de dood. Er is geen Schepper behalve Allah, geen Voorziener behalve Allah, geen Levengever behalve Allah, geen Doder behalve Allah, en niemand beheert het universum behalve Hij, de Verhevene.

En het is niet bekend dat iemand van de schepping de heerschappij van Allah, de Verhevene, heeft ontkend, tenzij hij een koppige ontkenner is die niet gelooft in wat hij zegt. Zoals gebeurde met de farao, toen hij tegen zijn volk zei:

﴿...أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾

“...Ik ben jullie heer, de hoogste.” [An-Nazi'at:24] Echter, dat is niet uit overtuiging, zoals Allah verklaarde over Moessa (vrede zij met hem):

﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾﴾

(En hij zei: 'Je weet dat niemand anders dan de Heer van de hemelen en de aarde deze tekenen heeft gezonden als duidelijke bewijzen. En ik denk dat jij, o Farao, werkelijk verloren bent (102)) [Al-Issra: 102]. En Allah zegt:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

(En zij verloochenden de tekenen valselijk en hooghartig, hoewel zij zelf ervan overtuigd zijn...) [Soera An-Naml: 14]

Want deze geschapen wezens moeten noodzakelijkerwijs een Schepper hebben, Aangezien zij zichzelf niet uit het niets kan voortbrengen; Omdat iets zichzelf niet kan scheppen, en het niet toevallig kan ontstaan; Want voor elke gebeurtenis moet er een veroorzaker zijn, En omdat haar bestaan in deze prachtige orde en harmonieuze samenhang uitsluit dat haar bestaan toevallig is, Het is noodzakelijk dat er een Schepper is, en Hij is Allah, de Heer der werelden. Allah zegt:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾

(Zijn zij geschapen uit niets, of zijn zij de scheppers? (35)

Of hebben zij de hemelen en de aarde geschapen? Nee, maar zij zijn er niet van overtuigd. 36) [At-Tur: 35-36].

De polytheïsten erkenden Allah's Heerschappij, terwijl zij Hem deelgenoten toeschreven in Zijn goddelijkheid, en dit bracht hen niet binnen de islam. En de Profeet (vrede zij met hem) bestreed hen en verklaarde hun levens en bezittingen als geoorloofd, omdat zij afgoderij in hun aanbedding hadden gepleegd. Zij aanbaden naast Hem ook anderen; zoals afgoden, stenen, engelen en anderen.

2- Het geloof in Zijn Goddelijkheid:

Het geloof in Zijn Goddelijkheid, dat wil zeggen: dat Hij alleen de ware God is zonder deelgenoot. (De God) in de betekenis van (de Aanbedene), dat wil zeggen (de Enige die aanbeden wordt) uit liefde, eerbied en nederigheid.

Allah zegt:

﴿وَالْهُكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (163)

(En jullie God is één God. Er is geen god dan Hij, de Barmhartige, de Genadevolle 163) [Al-Baqarah: 163].

En iedereen die een god naast Allah neemt om te aanbidden, zijn goddelijkheid is vals. Allah zegt:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (62)

(Dat komt omdat Allah de Waarheid is en datgene wat zij naast Hem aanroepen, vals is. Allah is de Allerhoogste, de Grootste 62) [Al-Hadj 62].

Daarom riepen de boodschappers (vrede zij met hen), van Noah tot Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem), hun volkeren op tot de eenheid van Allah en het exclusief aanbidden van Hem, zonder anderen naast Hem. Allah de Verhevene heeft de praktijk van de polytheïsten om goden naast Allah de Verhevene te nemen, die zij aanbidden, om hulp vragen en toevlucht bij zoeken, ongeldig verklaard en dat met twee rationele bewijzen.

De eerste: Er is niets in deze goden die zij hebben aangenomen dat enige eigenschap van goddelijkheid bezit. Zij zijn geschapen, scheppen niet, brengen geen voordeel voor hun aanbidde, weren geen kwaad van hen af, en bezitten geen leven, dood of wederopstanding. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾﴾

(Zij hebben naast Hem godheden aangenomen die niets scheppen en zelf geschapen worden, en die geen controle hebben over schade of nut voor zichzelf, noch over dood, leven, of opstanding (3) [Al-Foerqan: 3].

Tweede principe: Deze polytheïsten erkenden dat Allah de Schepper en Bestuurder is, zonder enige deelgenoten. Dit vereist dat zij Hem in goddelijkheid eenmaken, zoals zij Hem in heerschappij eenmaakten. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يَبْدَهُ مَلَكُوتٌ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾﴾

(Zeg: “Aan wie behoort de aarde toe en wat zich daarin bevindt toe? Als jullie het maar weten!84)

Zij zullen zeggen: “Het is van Allah!” Zeg: “Zullen jullie daar dan niet aan denken?” 85

Zeg: “Wie is (de) Heer van de zeven hemelen en (de) Heer van de geweldige troon?” 86

Zij zullen zeggen: “Allah.” Zeg: “Zullen jullie Allah dan niet vrezen?” 87

Zeg: “In wiens handen is de heerschappij van alles. En Hij beschermt (alles) terwijl er tegen Hem geen beschermer is als jullie weten.” 88

Zij zullen zeggen: “ (Alles behoort) aan Allah.” Zeg: “Hoe komt het dan dat jullie bedrogen zijn en je van de waarheid afkeren?” 89) [Al-Moe'minoen: 84-89] Als zij het monotheïsme van Heerlijkheid erkennen, dan zijn zij verplicht om de aanbidding exclusief aan Hem, geprezen zij Hij, te richten en niemand met Hem in Zijn aanbidding te delen.

3- Het geloof in de namen en eigenschappen:

Dat wil zeggen: Het bevestigen van wat Allah voor Zichzelf heeft vastgesteld in Zijn Boek, Of dat de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) het voor hem bevestigde in zijn soenna; Van de namen en eigenschappen, op een wijze die Allah de Verhevene past, Zonder vervorming of ontkenning, Geen voorstelling, en geen vergelijking, Allah zegt:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۚ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾

(En aan Allah behoren de beste namen, dus roep

Hem daarmee aan en laat degenen die afwijken in Zijn namen; zij zullen vergolden worden voor wat zij deden¹⁸⁰) [Al-A'raf:180], En Allah zegt:

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(Er is niets of niemand aan hem gelijk en Hij is de Alhorende (m.b.t. hun woorden), de Alziende (m.b.t. hun daden). [As-Shura: 11].

De categorieën van polytheïsme zijn drie:

1- Grote shirk.

2- Kleine shirk (Kleinere vormen van polytheïsme).

3- Verborgen afgoderij.

1- De grote polytheïsme:

De maatstaf is: het gelijkstellen van anderen met Allah in wat behoort tot de kenmerken van Allah. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

(Toen wij jullie gelijkstelden met de Heer van alle werelden 98) [Ash-Shu'ara: 98].

Dit omvat: het toewijden van aanbidding aan iets anders dan Allah, de Verhevene, Of het toewijden van sommige ervan aan iets anders dan Hem, zoals het smeekgebed, het vragen om hulp, het doen van geloften, het slachten van offerdieren, en andere vormen van aanbidding.

of het toestaan van wat Allah de Almachtige heeft verboden, Het verbieden van wat toegestaan

is, Of het nalaten van wat Allah, de Almachtige, heeft verplicht, Het als toegestaan beschouwen van wat noodzakelijkerwijs als verboden bekend is in de religie, zoals het toestaan van overspel, alcohol, ongehoorzaamheid aan de ouders, woeker of iets dergelijks.

Het verbod op het verbieden van wat Allah, de Almachtige, heeft toegestaan van de goede zaken. Of het nalaten van wat Allah heeft voorgeschreven; Het geloof dat het gebed niet verplicht is, of dat het vasten niet verplicht is, of dat de zakaat niet verplicht is.

En de grote shirk leidt tot de vernietiging van daden en de eeuwige verblijfplaats in het Hellevuur voor degene die eraan sterft. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(En als zij deelgenoten aan Allah toekenden, zouden hun daden zeker vruchteloos worden) [Soera Al-An'am: 88].

En wie sterft terwijl hij eraan vasthoudt, Allah zal hem niet vergeven, en het Paradijs is voor hem verboden. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

(Waarlijk, Allah vergeeft het niet als er met Hem deelgenoten worden aanbeden, maar behalve dat vergeeft Hij wat Hij wil...) [Soera An-Nisa'e: 48], En

Allah zegt:

﴿إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ...﴾

(Waarlijk, iedereen die deelgenoten aan Allah toekent in de aanbedding, daarvoor heeft Allah het paradijs verboden en voor hem zal het vuur zijn verblijfplaats zijn...) [Al-Ma'ida:72].

2- Kleine polytheïsme:

En dit is wat door de teksten als shirk is bestempeld, maar niet het niveau van groter shirk heeft bereikt; dit wordt kleine shirk genoemd. Zoals het zweren bij iets anders dan Allah, de Verhevene; Zoals zweren bij de Ka'ba, de profeten, de eed van trouw, het leven van een persoon en dergelijke, Zoals hij (vrede zij met hem) zei:

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ».

"Wie bij iets anders dan Allah zweert, heeft ongelovig gehandeld of polytheïsme bedreven"¹.

En het kan groter zijn afhankelijk van wat er in het hart van de eigenaar is, Als iemand in zijn hart gelooft dat het zweren bij de profeet of een bepaalde sheikh gelijk is aan Allah, of dat deze entiteit aangeropen kan worden in plaats van Allah, of dat deze macht heeft over het universum, dan is dat een vorm van grote shirk. Als degene die zweert bij iets anders dan Allah dit niet met opzet

¹ Overgeleverd door Ahmed in zijn Musnad, nummer (6072), en At-Tirmidhi nummer (1535) en hij zei: een goede hadith.

doet, maar het onbedoeld over zijn lippen komt uit gewoonte, dan is het een vorm van kleinere shirk (afgoderij). Dit komt vaak voor in sommige gebieden, daarom is het noodzakelijk om hierop alert te zijn en ervoor te waarschuwen, ter bescherming en behoud van de eenheid (Tawhid).

3- Verborgene polytheïsme:

Het is wat in de harten aan schijnheiligheid aanwezig is; Zoals iemand die bidt of leest om indruk te maken op de mensen, of lofprijzingen uitspreekt zodat zij hem prijzen, of aalmoezen geeft zodat zij hem loven, En dit maakt de daad waardeloos waarin hij pronkte, maar niet de andere daden die hij oprecht voor Allah de Verhevene uitvoerde.

Allah zegt:

«الشُّرْكُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ التَّمَلَّةِ السَّوْدَاءِ عَلَى الصَّفَاةِ السَّوْدَاءِ فِي ظُلْمَةِ اللَّيْلِ، وَكَفَارَتُهُ أَنْ يَقُولَ: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ».

"De shirk binnen deze gemeenschap is subtieler dan het getrippel van een zwarte mier op een zwarte rots, in de duisternis van de nacht. De boetedoening ervoor is het uitspreken van de volgende smeekbede: "O Allah, ik zoek mijn toevlucht bij U tegen het feit dat ik aan U iets zou toekennen als deelgenoot terwijl ik mij daarvan bewust ben, en ik vraag Uw vergiffenis voor wat ik

- zonder het te weten – aan zonde bega.”¹

De verschillende vormen van ongeloof:

De eerste soort: Het grote ongeloof:

Dit is wat eeuwige verdoemenis in het vuur veroorzaakt en het bestaat uit vijf soorten:

1- Ongelovigheid van ontkenning:

Het is de overtuiging van de onwaarheid van de boodschappers, En dit is gering voor de ongelovigen; want Allah, de Almachtige, heeft Zijn boodschappers ondersteund met duidelijke bewijzen, En de toestand van deze ontkenners is zoals Allah hen heeft beschreven:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

En zij verloochenden de tekenen valselijk en hooghartig, hoewel zij zelf ervan overtuigd zijn... [An-Nahl: 14].

2- Ongelovigheid van weigering en hoogmoed:

En dit is vergelijkbaar met de ongeloof van Iblis, want hij ontkende het bevel van Allah niet en verwierp het niet, maar hij reageerde met weigering en hoogmoed. Allah zegt:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ

الْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

¹ Overgeleverd door al-Boekhari in 'Al-Adab Al-Mufrad' onder nummer (716), en Ahmad in 'Al-Musnad' onder nummer (19606), en Adh-Dhiya Al-Maqdisi in 'Al-Ahadith Al-Mukhtarah' (1/150), en het is geverifieerd door Al-Albani in 'Sahih Al-Jami' As-Saghir' onder nummer (3731).

(En toen Wij tot de engelen zeiden: “Buig (jullie hoofden) voor Adam!” Daarop bogen zij allen (het hoofd), behalve Iblies. Hij weigerde hoogmoedig (daar hij zich beter vond dan Adam) en werd zo één van de (ongehoorzame) ongelovigen 34)

[Al-Baqara: 34].

3- Ongelovigheid van de afwijzing:

Dit gebeurt door zijn gehoor en hart af te wenden van het volgen van de waarheid, zodat hij er geen aandacht aan schenkt en het negeert. Allah zegt:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ

مُنْتَقِمُونَ﴾

(En wie zondigt er meer dan degene die aan de tekenen van zijn Heer wordt herinnerd en vervolgens zich dan daarvan afkeert? Waarlijk, Wij zullen de misdadigers precies vergoeden 22) [As-Sadjda: 22]

Wat betreft de gedeeltelijke afwijzing, dit is zondigheid en geen ongeloof; zoals iemand die zich afwendt van het leren van bepaalde religieuze verplichtingen, zoals de regels van het vasten of de hadj en dergelijke.

4- Ongeloof door twijfel:

Dit gebeurt wanneer men aarzelt en niet overtuigd is van de waarheid, maar eraan twijfelt, zoals in Zijn uitspraak, verheven is Hij:

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ
السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾﴾

(En hij betrad zijn tuin, terwijl hij zichzelf onrecht aandeed, en zei: 'Ik denk niet dat deze ooit zal vergaan 35

En ik denk niet dat het Uur zal komen, maar als ik naar mijn Heer word teruggebracht, zal ik zeker iets beters vinden dan dit als mijn terugkeer 36) [Al-Kahf: 35-36].

5- Huichelarij van ongeloof:

Dit houdt in dat men met de tong geloof toont, terwijl men in het hart ongeloof verbergt. Allah zegt:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾﴾

(En in de mensheid zijn een aantal die zeggen: "Wij geloven in Allah en de laatste dag" terwijl zij daar eigenlijk niet in geloven 8) [Al-Baqarah: 8].

En dit zijn de soorten van het grote ongeloof dat iemand buiten de gemeenschap plaatst.

De tweede soort: De kleine ongeloof:

En dit type vereist geen eeuwig verblijf in het Hellevuur, Dit is hetgeen in de Koran en de Soenna wordt aangeduid als ongeloof — zonder bepaald lidwoord, maar in onbepaalde vorm vermeld.

De voorbeelden hiervan zijn talrijk, waaronder: Overlevering van Aboe Hoerayra (moge Allah

tevreden met hem zijn) zei: De Profeet (vrede zij met hem) heeft gezegd:

«اِثْنَتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ».

"Er zijn twee zaken die in de ogen van mensen als een vorm van ongeloof worden beschouwd: het kwetsen van iemands afkomst en het uitoefenen van rouwklachten over een overledene"¹.

2) Geloof in de engelen:

Zij zijn kenners van het onwaarneembare, Zij zijn door Allah -de Verhevene- geschapen uit licht. En zij zijn aanbidders van Allah de Verhevene, Zij bezitten niets van de eigenschappen van het goddelijke en de goddelijkheid. En zij overtreden Allah niet in wat Hij hun heeft opgedragen, En zij doen wat hun is opgedragen, Zij zijn talrijk, enkel Allah, de Verhevene, kan hen tellen.

Het geloof in de engelen omvat vier zaken:

1- Het geloof in hun bestaan.

2- Het geloven in degenen van wie we de naam kennen, zoals Djibriel, Michaël, Israfiel en anderen. En degenen wiens naam we niet kennen, geloven we in het algemeen.

3- Het geloof in de eigenschappen die wij kennen, zoals ze zijn vermeld in het Boek (de Koran) en de Soenna (de overleveringen van de profeet Mohammad); Wat betreft de beschrijving

¹ Overgeleverd door Moeslim (121), en Ahmed in zijn Musnad (10434).

van Djibril, heeft de Profeet (vrede zij met hem) verteld dat hij hem zag in de vorm waarin Allah, de Verhevene, hem heeft geschapen, met zeshonderd vleugels die de horizon vulden.

4- Het geloof in wat wij weten over hun daden; zoals hun lofprijzing van Allah de Verhevene, en hun aanbedding van Hem dag en nacht zonder enige vermoeidheid of verslapping.

Bijvoorbeeld: Djibril (Gabriël), de vertrouweling van de openbaring.

Israfiel: de engel belast met het blazen op de bazuin.

De engel des doods: aan wie de taak is toevertrouwd om de zielen bij de dood te nemen.

Malik: de bewaker van het Vuur. En Ridwaan: de bewaker van de Tuinen en anderen.

3) Het geloof in de Boeken:

Met de term 'boeken' worden de hemelse geschriften bedoeld die Allah heeft geopenbaard aan Zijn boodschappers. Leiding voor de mensheid en barmhartigheid voor hen, zodat zij het geluk in beide werelden bereiken.

Het geloof in de boeken omvat vier aspecten:

1- Het geloof dat zij werkelijk van Allah afkomstig zijn.

2- Het geloof in wat wij kennen van hun namen; zoals de Koran die aan Mohammed (vrede zij met hem) is geopenbaard, De Thora die aan Moessa

(vrede zij met hem) is geopenbaard, Het Evangelie dat is geopenbaard aan Issa (vrede zij met hem), En de Zaboor die aan Daoud (vrede zij met hem) gegeven werd.

En wat we niet bij naam kennen; we geloven er in het algemeen in.

3- Geloven in de berichten ervan; zoals de berichten van de Koran, en de berichten van wat niet is veranderd in de eerdere boeken.

4- Het naleven van de voorschriften die niet zijn afgeschaft en het aanvaarden en zich eraan onderwerpen, ongeacht of we de wijsheid ervan begrijpen of niet. Alle eerdere boeken zijn vervangen door de verheven Koran, Het is niet toegestaan te handelen naar enige bepaling uit eerdere geschriften, behalve datgene wat authentiek is en bevestigd wordt door de Koran of de Soenna.

4) Geloof in de boodschappers (vrede zij met hen):

De boodschappers: meervoud van 'de profeet'; het is degene aan wie van de mensen een wet is geopenbaard en die is opgedragen deze over te brengen, En de eerste van hen was Noeh vrede zij met hem, en de laatste van hen was Mohammed moge de zegeningen en vrede van Allah met hem zijn, Zij zijn geschapen mensen, Zij bezitten geen enkele eigenschap van het goddelijke of de

goddelijkheid.

Geloof in de Boodschappers omvat:

1- Het geloof dat hun boodschap waar is en van Allah komt, Wie de boodschap van één van hen verwerpt, verwerpt hen allen.

2. Het geloven in hen van wie wij bij name op de hoogte zijn gesteld — zoals Mohammed, Ibrahim, Moesa, 'Isa en Noeh (vrede zij met hen allen). Zij zijn de profeten met standvastige vastberadenheid, de Ulū al-'Azm onder de gezanten.

En wat betreft degenen van wie we hun naam niet kennen; we geloven in hen in het algemeen, Allah zegt:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن فَصَّصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْضُصْ

عَلَيْكَ...﴾

(En voorwaar Wij hebben boodschappers vóór jou gestuurd: van sommigen van hen hebben Wij jou het verhaal verteld en van sommigen van hen hebben Wij jou het verhaal niet verteld...)
[Ghafir:78].

3- Geloven in wat authentiek van hen (vrede zij met hen) is overgeleverd uit hun berichten.

4- Het handelen naar de Sharia van degene die naar ons is gezonden, namelijk hun laatste, Mohammed (vrede zij met hem).

5) Het geloof in de Laatste Dag:

En dat is de Dag der Opstanding, waarop de

mensen worden opgewekt voor verantwoording en vergelding, En het wordt zo genoemd omdat er geen dag na komt, waarin de mensen van het Paradijs in hun verblijven zullen worden geplaatst en de mensen van het Hellevuur in hun verblijven zullen worden geplaatst.

Het geloof in de Laatste Dag omvat drie zaken:

A: Het geloof in de wederopstanding:

En het is het doen herleven van de doden wanneer er voor de tweede keer in de bazuin wordt geblazen, En de mensen zullen opstaan voor de Heer der Werelden, blootsvoets zonder schoenen, naakt zonder bedekking, onbesneden zoals zij geboren zijn, Allah zegt:

﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾﴾

(Zoals Wij de eerste schepping begonnen, Wij zullen het herhalen (het is) een belofte die Ons bindt. Waarlijk, Wij zullen het doen 104) (Al-Anbiya'e: 104).

B: Het geloof in de rekenschap en vergelding:

Waar de dienaar rekenschap moet afleggen voor zijn daden en daarvoor vergolden wordt, zoals Allah zegt:

﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾﴾

(Waarlijk, tot Ons zullen zij terugkeren 25
Dan waarlijk, bij Ons zal er een afrekening zijn)

[Al-Ghashiyah: 25-26].

A: Het geloof in het Paradijs en het Hellevuur:

En dat zij het eeuwige einddoel van de schepping zijn; Het Paradijs is de verblijfplaats van genot die Allah de Verhevene heeft bereid voor de gelovige en godsvruchtige dienaren die gehoor gaven aan Allah en Zijn Boodschapper (vrede zij met hem). In haar is wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord, en wat niet in het hart van een mens is opgekomen.

En wat betreft de Hellevuur; Het is het huis van de bestraffing, Die Allah heeft voorbereid voor de ongelovigen die Allah ontkenden en zijn boodschappers ongehoorzaam waren. In haar zijn er vormen van leed en straf die niet in het hart van een mens opkomen.

6) Geloof in de voorbeschikking, zowel het goede als het kwade ervan.

En wat bedoeld wordt met het lot: De Goddelijke bestemming van Allah, de Almachtige, voor wat zal zijn, volgens Zijn voorafgaande kennis en wat Zijn wijsheid heeft vereist.

Het geloof in het lot omvat vier zaken:

1- De kennis: Dit is het geloof in de kennis van Allah de Almachtige, en dat Hij weet wat was en wat zal zijn en hoe het zal zijn, zowel in grote lijnen als in detail, van eeuwigheid tot eeuwigheid. En Hij is

de Alwetende, Geprezen en Verheven, over wat niet is gebeurd en hoe het zou zijn als het wel zou gebeuren, Zoals Allah zegt:

﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ ...﴾

Maar als zij zouden terugkeren, dan zouden zij zeker terugkeren naar datgene wat hen verboden was ... [Al-An'am:28].

2- De vaststelling: Dat Allah, de Verhevene, de maatstaven van alles heeft vastgelegd tot aan de Dag des Oordeels. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾﴾

Weet jij niet dat Allah alles weet wat in de hemel is en op aarde? Waarlijk, het is (allemaal) in het Boek. Waarlijk! Dat is gemakkelijk voor Allah. [Al-Hadj:70].

De derde: De wil, dat wil zeggen het geloof dat er in dit universum niets gebeurt behalve wat Allah de Almachtige wil. Allah zegt:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ...﴾

(En jullie Heer schiept wat Hij wil en kiest ...) [Al-Qasas:68]. En de mens heeft een intentie die niet buiten de wil van Allah valt, zoals Allah de Verhevene zegt:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢١٥﴾﴾

(En jullie willen niet, tenzij het is dat Allah wil – de Heer van de werelden) [Soerat At-Takwier: 29]

4- De schepping: Het is het geloof dat Allah, de Verhevene, de schepping en hun daden en handelingen van zowel goed als kwaad heeft geschapen. Allah zegt:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(Allah is de Schepper van alle zaken en Hij is de Zaakwaarnemer over alle zaken) [Az-Zumar:62].

En deze niveaus zijn samengebracht in dit vers:

De kennis van onze Meester is het neerschrijven van Zijn wil,

en Zijn scheppen is het tot bestaan brengen en vorm verlenen.

Derde onderwerp: Ihsan (perfectie, het streven naar perfectie).

Ihsan: Het is één zuil; dat je Allah aanbidt alsof je Hem ziet, en als je Hem niet ziet, dan ziet Hij jou.

Dat betekent: dat de mens handelt in overeenstemming met wat Allah hem heeft opgedragen, alsof hij voor Allah de Almachtige staat. Dit vereist volledige vrees en terugkeer naar Hem, Verheven is Hij. Het vereist het verrichten van de aanbidding in overeenstemming met de Soennah van de Profeet (vrede zij met hem).

Ihsan kent twee niveaus, en degenen die goed gedrag vertonen, bevinden zich op verschillende

posities binnen deze niveaus.

Het eerste niveau: en het hoogste, het niveau van de aanschouwing; Het is dat de dienaar handelt alsof hij Allah met zijn hart aanschouwt, zodat het hart verlicht wordt door geloof, totdat het onzichtbare als het zichtbare wordt.

Het tweede niveau: de rang van oprechtheid en waakzaamheid. Het is dat de dienaar zich bewust is van het feit dat Allah hem ziet en op de hoogte is van zijn daden. Wanneer hij zich hiervan bewust is, is hij oprecht voor Allah, de Verhevene.

Onderwerp vier: Een beknopte samenvatting van de fundamenteën van Ahloe As-Soenna wa al-Djama'a

Eerst: het volgen van wat in de Koran en de Soenna is overgeleverd, zowel innerlijk als uiterlijk, En het niet voorrang geven aan de woorden van iemand boven de woorden van Allah de Almachtige en de spraak van de Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn).

Tweede: De zuiverheid van hun harten en tongen jegens de metgezellen van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem), Zij geloven dat de kalief na de boodschapper van Allah (vrede zij met hem) Aboe Bakr is, gevolgd door Omar, dan Othman, en vervolgens Ali, moge Allah tevreden zijn over hen allen.

Ten derde: De liefde voor de familie van de

Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) en hun loyaliteit, en zijn familie (vrede zij met hem): in het bijzonder de rechtvaardigen onder hen.

Ten vierde: niet in opstand komen tegen de leiders en gezagsdragers, zelfs als zij onrechtvaardig zijn. En er wordt voor hen gebeden om rechtschapenheid en welzijn. En er wordt niet tegen hen gebeden. En hun gehoorzaamheid maakt deel uit van de gehoorzaamheid aan Allah, de Verhevene, en is verplicht, zolang zij niet tot ongehoorzaamheid aanzetten. Als zij bevelen tot zonde geven, dan moet men hen daarin niet gehoorzamen. En hun gehoorzaamheid in wat goed is blijft in andere zaken.

5- Het geloven in de wonderen van de vrome dienaren; En het is wat Allah door hun handen laat gebeuren als bovennatuurlijke tekenen.

6. Zij verklaren de mensen van de qibla niet tot ongelovigen vanwege algemene zonden en grote zonden. Zoals de Khawaridj doen, Maar de broederschap in het geloof blijft bestaan ondanks de zonden, En zij zeggen over de zondaar: hij is een gelovige door zijn geloof, een grote zondaar door zijn grote zonde.

Hoofdstuk twee: Wat betreft de aanbiddingen

Het eerste onderwerp: de reinheid.

Reinheid in de taal: zuiverheid en het vrij zijn

van zowel fysieke als morele onreinheden.

En volgens de sharia: Het opheffen van rituele onreinheid en het verwijderen van onzuiverheid. Reinheid is de sleutel tot het gebed, Daarom behoort het leren ervan tot de belangrijkste religieuze verplichtingen die elke moslim moet leren en zorgvuldig moet onderhouden.

Ten eerste: De categorieën van water:

1- Rein water; geschikt voor het verrichten van de rituele reiniging, Of het nu in zijn oorspronkelijke schepping blijft; Zoals regenwater, rivierwater of zeewater, Of het werd vermengd met een zuivere substantie die het niet overheerste en zijn naam niet ontnam.

2- Onrein; het is niet toegestaan om het te gebruiken. Het heft de grote onreinheid niet op. En verwijdert de onreinheid niet, Het is dat waarvan de kleur, geur of smaak is veranderd door onreinheid.

Ten tweede: de onzuiverheid.

Onreinheid: Het is een specifieke vuiligheid, Het geslacht verhindert het gebed; Zoals urine, ontlasting, bloed en andere zaken, en dit kan zich bevinden op het lichaam, de plek of de kleding.

Het uitgangspunt voor alle dingen is: toelaatbaarheid en reinheid, Wie beweert dat iets onrein is, dient het bewijs te leveren. Niet tot de onreinheden behoren: slijm, het zweet van de

mens, en het zweet van een ezel, want deze zijn rein, ook al zijn ze vies. En elke onreinheid is vuiligheid, maar niet andersom.

De onzuiverheid kent drie gradaties:

Ten eerste: de ernstige onzuiverheid;

Voorbeelden hiervan zijn: Onreinheid van wat de hond heeft gelikt, De methode van reiniging is dat het zeven keer gewassen wordt, waarbij de eerste keer met aarde plaatsvindt.

De tweede: De lichte onreinheid:

De gelijkenis van de urine van een zuigeling wanneer het op kleding of iets dergelijks terecht komt. De manier om het te reinigen is door er water overheen te sprenkelen totdat het volledig bedekt is, zonder dat wrijven of uitwringen nodig is.

De derde: de middelmatige onreinheid.

Zoals de urine en ontlasting van een mens, en de meeste onzuiverheden, wanneer ze op de grond of op kleding en dergelijke terechtkomen. De manier van reinigen: Door de substantie van de onreinheid te verwijderen als deze een substantie heeft, en de plaats ervan te reinigen met water of andere reinigingsmiddelen.

En een bewijs voor zijn onreinheid is:

1- De urine en ontlasting van de mens.

Al-madhy en al-wady (vochtige voorvocht- en na-urineafscheiding).

3- De uitwerpselen van dieren waarvan het vlees niet eetbaar is.

4- Het bloed van menstruatie en postnatale bloeding.

5- Het speeksel van de hond.

6- Het kadaver, met uitzondering van:

A- Wanneer de mens sterft.

B- Dode vis en sprinkhanen.

C- Dode dieren zonder vloeiend bloed, zoals vliegen, mieren, bijen en dergelijke.

D- De botten van het dode dier, zijn hoorn, nagel, haar en veren.

En de manier van het zuiveren van onreinheid is:

1- Met water, dat de basis vormt voor het zuiveren van onreinheden en er wordt niet naar iets anders overgegaan.

2- Wat de sharia voorschrijft over de wijze van zuivering van onreine of verontreinigde zaken:

A: De huid van de overledene wordt gereinigd door het looien.

B- De reiniging van een vat als een hond erin heeft gelikt, dient zevenmaal te geschieden, waarbij de eerste reiniging met aarde plaatsvindt.

C- Het reinigen van het kledingstuk als het is

¹ (madhy): een dunne, kleurloze vloeistof die vrijkomt bij aanraking, het denken aan geslachtsgemeenschap, het verlangen ernaar, het kijken of andere oorzaken, en het komt in druppels vrij, soms zonder dat men het merkt. (wady): is de dikke, witte vloeistof die vrijkomt na het urineren of bij het tillen van iets zwaars.

bevuild met menstruatiebloed; door het te schrapen, vervolgens te knijpen met water en daarna te besprenkelen. Als er daarna nog een spoor achterblijft, is dat niet schadelijk.

D: Het reinigen van de zoom van de jurk van de vrouw met de daaropvolgende schone grond.

E: Het zuiveren van kleding van de urine van een zuigeling; door te besprenkelen, en door te wassen van de urine van een meisje.

F- Het reinigen van het kledingstuk van madhi door water op de plek te sprenkelen.

G- Het zuiveren van de onderkant van de schoen door deze over de schone grond te veegen.

H: Het zuiveren van de grond van onreinheid; door een emmer water op de plek te gieten, of door het te laten drogen door de zon of de wind. Zodra het effect van de onreinheid verdwenen is, is het rein.

Ten derde: Wat verboden is voor iemand in staat van onreinheid om te doen:

Dingen die verboden zijn voor iemand in een staat van kleine of grote onreinheid:

1- Het gebed, verplicht of vrijwillig; Ibn Omar (moge Allah tevreden met hem zijn) rapporteerde: Dat de profeet (vrede zij met hem) zei:

«لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ بَعْضِ ظُهْرٍ».

"Allah aanvaardt geen gebed zonder reinheid"¹.

2- Het aanraken van de Koran; Zoals vermeld in de brief die de Boodschapper van Allah (moge Allah Zijn vrede en zegeningen op hem zijn) aan 'Amr ibn Hazm schreef, waarin hij zei:

«لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ».

«De Koran wordt alleen aangeraakt door iemand die rein is»².

3- Het verrichten van de Tawaf (rondgang) rond het oude huis. De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«الطَّوَّافُ بِالْبَيْتِ صَلَاةٌ، إِلَّا أَنْ اللَّهَ أَبَاحَ فِيهِ الْكَلَامَ» [٨].

Tawaf (de rituele omgang) rond het Huis (de Kaaba) is als een gebed, behalve dat Allah daarin het spreken heeft toegestaan.³ En de Profeet (vrede zij met hem) verrichtte de woedoe voor de tawaf. Het is authentiek overgeleverd dat hij (vrede zij met hem) vrouwen die menstrueerden verbood om rond het Huis (de Ka'ba) te lopen totdat ze rein zijn.

En wat specifiek verboden is voor iemand die een grote rituele onreinheid heeft, zijn de volgende

¹ Overgeleverd door Moeslim (224).

² Overgeleverd door Malik in Al-Muwatta met nummer (680 en 219), Ad-Darimi met nummer (312) en Abdoer-Razzaq in zijn Musannaf met nummer (1328), en geverifieerd door Al-Albani in Irwa al-Ghalil met nummer (122).

³ Overgeleverd door An-Nasa'i (12808), en Ahmed (15423), en het is geverifieerd door Al-Albani in 'Irwa al-Ghalil' (121).

zaken:

1- Het reciteren van de Koran; Dit is overgeleverd door Ali moge Allah tevreden zijn met hem : Er is niets dat de Profeet (vrede zij met hem) van de Koran weerhoudt, zelfs niet de staat van onreinheid.¹

2- Het verblijven in de moskee zonder woedoe;
Op basis van het volgende vers

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ
وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا...﴾

(O jullie die geloven, nader de gebeden niet terwijl jullie dronken zijn, totdat jullie weten wat jullie zeggen, en ook niet in staat van onreinheid, behalve als reizigers, totdat jullie je hebben gewassen...) [An-Nisa 43].

Als iemand die in een staat van grote onreinheid verkeert, de rituele wassing (ghoesl) volbrengt, is het hem toegestaan in de moskee te verblijven. Evenzo is het toegestaan voor iemand in een staat van grote onreinheid om door de moskee te lopen, mits hij/zij er slechts doorheen loopt zonder erin te zitten.

Vierde: Gedragsregels bij het vervullen van de behoefte:

Aanbevolen gedragsregels bij het vervullen van

¹ Ibn Madjah (594) en Ibn Hibban (799) hebben het overgeleverd, en Al-Albani heeft het als zwak beoordeeld in 'Dha'if Sunan At-Tirmidhi' (146).

de behoefte:

1- Het zich terugtrekken en verbergen van mensen in eenzaamheid.

2- Het uitspreken van het voorgeschreven gebed bij het betreden, namelijk:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحُبْثِ وَالْحَبَائِثِ».

"O Allah, ik zoek Uw toevlucht tegen onreinheid en onreine wezens"¹.

En de volgende zaken zijn noodzakelijk bij het vervullen van de behoefte:

1- Het vermijden van urine.

2- Het bedekken van het intieme gebied.

Het is verboden bij het vervullen van de behoefte:

1- Zich richten naar de Qibla (Mekka) of zich ervan afwenden.

2- Het vervullen van de behoefte op de wegen van de mensen en hun openbare plaatsen.

3- Het urineren in stilstaand water.

Het is afkeurenswaardig bij het vervullen van de behoefte:

1- Het aanraken van de geslachtsdelen met de rechterhand tijdens het vervullen van de behoefte.

2- Istinja en Istijmar met de rechterhand.

3- Spreken wordt afgeraden — en in het bijzonder het vermelden van de Naam van Allah, de

¹ Dit is overgeleverd door Al-Boekhari onder nummer (142) en Moeslim onder nummer (122).

Almachtige en Verhevene — tijdens het verrichten van de behoefte.

Vijfde: De rechtsvoorschriften met betrekking tot het reinigen met water (istinġā') en het reinigen met andere middelen (istijmār).

De "istinja" (الاستنجاء): dit betekent het verwijderen van de sporen van hetgeen uit de twee wegen komt met water.

De 'istijmaar' (الاستجمار): dit betekent het verwijderen van de resten van hetgeen uit de twee wegen komt zonder water, zoals met stenen of doekjes.

Voorwaarden voor het gebruik van steentjes:

- 1- Het moet Toegestaan zijn.
- 2- Het moet rein zijn.
- 3- Het moet schoon zijn.
- 4- Het mag geen bot of mest zijn.
- 5- Het mag niet iets eerbiedwaardigs zijn, zoals papieren waarop de naam van Allah staat.

Het is toegestaan om alleen Istijmar te gebruiken, mits aan twee voorwaarden wordt voldaan:

- 1- Dat wat naar buiten komt, de gebruikelijke plaats niet overschrijdt.
- 2- Het reinigen moet worden gedaan met ten

minste drie zuiverende stenen of meer.

Zesde: De regels van de woedoe (rituele reiniging):

Wudu is noodzakelijk voor drie vormen van aanbedding:

- 1- Het gebed; of het nu verplicht of vrijwillig is.
- 2- Het aanraken van de Koran.
- 3- Het verrichten van de Tawaf.

Voorwaarden voor de woedoe:

- 1- Islam.
2. Het verstand.
- 3- Het onderscheidingsvermogen.
4. De intentie: waarvan de plaats het hart is, en het uitspreken ervan is een innovatie. En iedereen die de woedoe wil verrichten, heeft de intentie gemaakt, Wat betreft het wassen van de ledematen van de kleine wassing met de intentie van verkoeling of reiniging; dat geldt niet als de kleine wassing.

5- Het voortzetten van de intentie: zonder de intentie te hebben om het te onderbreken totdat de reinheid is voltooid.

6- Het onderbreken van de Woedoe-verplichting, Er zijn uitzonderingen voor degenen met een voortdurende aandoening, zoals voortdurende urinewegverlies, en voor vrouwen die last hebben van onafgebroken vaginale bloedingen (istihada).

7- Istinja of Istijmar voorafgaand, voor degene die urine of ontlasting heeft uitgescheiden.

8- De reinheid van water en de toelaatbaarheid ervan.

9- Het verwijderen van wat de doorgang van water naar de huid belemmert.

10- Het aanbreken van het gebedstijd voor degene die voortdurend onrein is.

De verplichtingen van de woedoe:

1- Was het gezicht, inclusief mond en neus.

2- Was de handen met de ellebogen.

3- Veeg het hele hoofd af, inclusief de oren.

4- Was de voeten inclusief de enkels.

5- De volgorde tussen de handelingen van de rituele wassing.

6- De voortzetting (al-moewalat): er mag geen lange onderbreking zijn tussen de ledematen.

De procedure van de kleine wassing:

1- Het uitspreken van de naam van Allah (Bismillah).

2- Het wassen van de handen driemaal tot aan de pols.

3- Was het gezicht driemaal, inclusief mond en neus.

4- Was de handen tot aan de ellebogen driemaal, beginnend met de rechterhand en daarna de linkerhand.

5- Veeg het hoofd af, inclusief de oren.

6- Was de voeten tot aan de enkels driemaal, te

beginnen met de rechtervoet en vervolgens de linkervoet.

De tenietdoeners van de Woedoe:

1- Het verbreken van de kleine wassing door zaken zoals urine, winderigheid en ontlasting.

2- Het onreine en onbeschaafde dat het lichaam verlaat.

3- Het verliezen van het bewustzijn door slaap of iets anders.

4- Het aanraken van de geslachtsdelen of de anus met de hand zonder een barrière.

5- Het eten van kameelvlees.

6- Het afzweren van de Islam, moge Allah ons en de moslims daarvan behoeden.

Zevende: De regels voor het vegen over de leerkousen en sokken:

1. Khoeff verwijst naar wat men op de voeten draagt van leer of soortgelijk materiaal.

2. Djawrab verwijst naar wat op de voeten wordt gedragen, zoals wol of katoen en dergelijke.

De voorwaarden voor het vegen over hen:

1- Ze moeten gedragen worden na volledige reinheid.

2- Bedek de voeten samen met de enkels.

3- Ze moeten rein zijn.

4- Het vegen moet binnen de beperkte tijd plaatsvinden.

5- Het vegen moet tijdens de woedoe

plaatsvinden en niet tijdens de ghusl.

6. Het schoeisel (Al-Khoef) of iets dergelijks dient toegestaan te zijn volgens de sharia. Indien het ontvreemd is, of — in het geval van een man — van zijde vervaardigd, dan is het niet geoorloofd om erover te vegen, aangezien het gebruik van wat verboden is geen legitimiteit verleent aan een religieuze dispensatie.

De duur van het vegen:

Voor een niet-reiziger: één dag en één nacht, en voor een reiziger: drie dagen en nachten.

De manier van het vegen:

Bevochtig de hand met water en veeg over de bovenkant van de sokken of leerkousen, van de tenen tot aan het been, één keer.

Zaken die het vegen ongeldig maken:

1- Het verstrijken van de geldige periode voor het vegen.

2- Wanneer een persoon zijn sokken of één ervan uittrekt.

3- Het optreden van de grote onreinheid.

De regel van het vegen over de khoeffayn:

Het is een dispensatie, en het uitvoeren ervan is beter dan het uittrekken van de khoeffayn (leren sokken) en het wassen van de voeten; door gebruik te maken van de dispensatie van Allah de Almachtige, het volgen van het voorbeeld van de Profet (vrede zij met hem), en het afwijken van de innovaties van de dwalenden.

3- Het vegen over de spalken, verbanden en pleisters:

A: Gipsverbanden: dit zijn materialen zoals gips of stokken die op breuken worden aangebracht.

De 'Aṣā'ib: datgene wat om een wond, kneuzing of brandwond wordt gebonden; van stof of iets dergelijks.

Lusūq (pleisters): hetgeen dat op wonden of blaren wordt aangebracht voor genezing.

De regel betreffende het vegen erover:

Het is toegestaan: wanneer er noodzaak is om het te behouden, mits het de plaats van de noodzaak niet overschrijdt.

Het is niet toegestaan: wanneer de noodzaak ervan is geëindigd, of wanneer het uittrekken ervan geen ongemak of schade veroorzaakt.

De manier van het vegen erover:

Hij wast de omgeving ervan en veegt eroverheen van alle kanten. En men veegt niet over wat buiten de plaats van de wassing valt.

De achtste: De voorschriften betreffende het tayammoem (ritueel van het wassen met aarde).

Tayammoem: is het wrijven van het gezicht en de handen met een droog oppervlak, met de intentie van zuivering, op een specifieke manier.

Het oordeel ervan is:

Het is verplicht om tayammoem te verrichten in

plaats van de wassing (woedoe) en de grote wassing (ghoesl) bij het ontbreken van water, of wanneer men niet in staat is het te gebruiken.

De wijsheid achter zijn wettigheid:

Tayamoem is een van de bijzondere eigenschappen van de gemeenschap van Mohammed (vrede zij met hem), De verruiming van Allah voor deze Ummah, en Zijn weldaad aan hen, was niet bekend bij de voorgaande gemeenschappen.

De situaties waarin tayammoem (ritueel van het wassen met aarde) is voorgeschreven:

Als er geen water beschikbaar is, zowel in de stad als op reis en hij heeft ernaar gezocht maar het niet gevonden.

2- Als hij water bij zich heeft dat hij nodig heeft om te drinken of te koken, en als hij zich daarmee zou reinigen, zou hij zijn behoefte schaden, waarbij hij bang is voor dorst voor zichzelf, of dorst voor anderen van gerespecteerde mensen of dieren.

3. Als hij vreest dat het gebruik van water schade aan zijn lichaam zal toebrengen door ziekte of het vertragen van genezing.

4- Als hij door ziekte niet in staat is water te gebruiken en niet kan bewegen, en er is niemand om hem te helpen met de wassing, en hij vreest dat de tijd voor het gebed zal verstrijken.

Als hij bang is voor kou door het gebruik van water en niets heeft om het te verwarmen, verricht

hij tayammoem en bidt.

De beschrijving van tayammoem:

Sla met gespreide vingers op de aarde en veeg vervolgens met de binnenkant van de vingers over het gezicht, en veeg de handpalmen met de handpalmen, waarbij het gezicht en de handpalmen volledig worden afgeveegd.

De tenietdoening van tayammoem:

1- De aanwezigheid van water als tayammum is verricht vanwege het ontbreken ervan, of het vermogen om het te gebruiken als tayammoem wordt verricht vanwege het onvermogen om het te gebruiken.

2- Het wordt ongeldig door een van de zaken die de woedoe verbreken, of door een van de zaken die een volledige rituele reiniging vereisen, zoals na geslachtsgemeenschap, menstruatie en postnatale bloeding.

De regelgeving voor degene die niet in staat is water te gebruiken en tayammoem te verrichten.

Wie geen water of aarde heeft, of in een situatie verkeert waarin hij zijn huid niet kan aanraken met water of aarde, bidt naar zijn vermogen, zonder woedoe of tayammoem; want Allah belast een ziel niet boven haar vermogen. Zelfs als hij later water en aarde vindt, of in staat is deze te gebruiken, hoeft hij het gebed niet te herhalen; want hij heeft gedaan wat hem was opgedragen. Op basis van het volgende vers

﴿...فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

(...Vrees Allah naar jullie vermogen...) [At-Taghaboen:16] En zijn uitspraak, vrede zij met hem:

«إِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ».

"Wanneer Ik jullie iets gebied, doe dan zoveel als jullie kunnen."¹.

Voordeel: Als iemand tayammoem heeft verricht vanwege djanaba en vervolgens water vindt, dan dient hij de grote wassing (ghusl) te verrichten.

Negende: De voorschriften betreffende de menstruatie en de nifaas (postnatale bloeding).

Ten eerste: menstruatie.

Het is een natuurlijk en aangeboren bloed dat uit de diepte van de baarmoeder komt op vastgestelde tijden. In de regel duurt het bloeden elke maand zes of zeven dagen, en het kan toenemen of afnemen, De maandelijkse cyclus van de vrouw kan langer of korter duren, al naargelang de natuurlijke aanleg waarmee Allah, de Verhevene, haar heeft geschapen.

De voorschriften betreffende de menstruerende vrouw.

1- Een menstruerende vrouw bidt niet en vast

¹ overgeleverd door Al-Boekhari met nummer (7288), en Moeslim met nummer (6066).

niet tijdens haar menstruatie, en het is niet geldig als zij dat wel doet.

2. de menstruerende vrouw moet het vasten inhalen, maar niet het gebed, wanneer zij gereinigd is van haar menstruatie.

3- Het is haar niet toegestaan om de Tawaf (de rituele omgang) rond het Huis (de Kaaba) te verrichten. En reciteer de Koran niet, En zit niet in de moskee. 4- Het is verboden voor haar echtgenoot om gemeenschap met haar te hebben totdat de menstruatie stopt en zij zich heeft gewassen.

5. Het is toegestaan voor de echtgenoot van een menstruerende vrouw om van haar te genieten zonder geslachtsgemeenschap, zoals kussen en aanrakingen en dergelijke.

6. Het is haar echtgenoot niet toegestaan om van haar te scheiden terwijl ze menstrueert.

De (tohr) reinheid treedt in bij het ophouden van het bloed; zodra het bloed ophoudt, geldt zij als rein en is haar menstruatie beëindigd. Vanaf dat moment is zij verplicht zich ritueel te reinigen door middel van een volledige wassing.

Vervolgens hervat ze de zaken waarvan ze werd weerhouden vanwege de menstruatie.

En als ze na de reiniging troebelheid of geelheid ziet, moet ze daar geen aandacht aan besteden.

Ten tweede: de nifaas (postnatale bloeding).

Het is bloed dat door de baarmoeder wordt afgescheiden voor de bevalling en erna, en het is het

resterende bloed dat tijdens de zwangerschap is vastgehouden.

Nifaas is vergelijkbaar met menstruatie in wat toegestaan is; zoals het genieten van haar op een manier die niet de geslachtsdelen betreft.

En wat verboden is; zoals geslachtsgemeenschap, het verbod op vasten, bidden, scheiden, de Tawaf verrichten, het reciteren van de Koran en het verblijven in de moskee, En de verplichting tot het verrichten van een rituele wassing wanneer haar bloeding stopt, zoals bij een menstruerende vrouw.

Het is verplicht voor haar om de vastendagen in te halen, maar niet de gebeden, net zoals bij een menstruerende vrouw.

En de maximale duur is veertig dagen, Als het postpartum bloed van een vrouw vóór de veertig dagen stopt, is haar nifaas (postnatale bloeding) beëindigd. Ze moet zich dan reinigen, bidden en alles doen wat haar door de nifaas verboden was.

Het tweede onderwerp: Het gebed:

Eerst: De voorschriften van de Adhaan en de Iqaamah:

De oproep tot gebed (Adhaan) werd ingesteld in het eerste jaar van de hijra van de Profeet (vrede zij met hem). De aanleiding voor de wettiging ervan was dat het voor hen moeilijk was geworden de gebedstijden nauwkeurig te bepalen. Daarom

beraadslaagden zij over het instellen van een teken als aanduiding ervan.

Abdoellah ibn Zayd, moge Allah tevreden zijn met hem, werd deze adhaan in een droom getoond, en de openbaring bevestigde het.

De adzan: de kennisgeving van het begin van het gebedstijdstip. De Iqaamah: het aankondigen van het verrichten van het gebed.

De adhaan en de iqamah zijn een collectieve verplichting voor de mannen bij de verplichte gebeden, En zij behoren tot de zichtbare rituelen van de islam, dus het is niet toegestaan om ze te verwaarlozen.

De voorwaarden van de oproep tot gebed:

- 1- De oproeper tot het gebed moet een man zijn.
- 2- Dat de oproep tot het gebed geordend is.
- 3- Dat de adhan aaneengesloten is.
- 4- Dat de adhan na het aanbreken van het gebedstijd wordt verricht. Hiervan uitgezonderd zijn: de eerste oproep tot gebed bij het ochtendgebed en het vrijdaggebed.

Soennan van de Adhaan:

- 1- Zijn vingers in zijn oren plaatsen.
- 2- De adzan aan het begin van de tijd.
- 3- Het naar rechts en naar links kijken tijdens het uitspreken van de hayya 'ala.
- 4- Een aangename stem hebben.
- 5- Rustig de woorden van de adhaan uitspreken, zonder overdrijving of buitensporige verlenging.

6- Bij elke zin stilstaan.

7- Zich richten naar de Qibla (Mekka) tijdens de adhan.

De adzan bestaat uit vijftien zinnen, zoals Bilal, moge Allah tevreden met hem zijn, altijd de adzan verrichtte in de aanwezigheid van de Boodschapper van Allah ﷺ.

De woorden van de oproep tot gebed:

Allahoe Akbar" (Allah is de Grootste) vier keer.

(Ik getuig dat er geen god is dan Allah): tweemaal.

Ik getuig dat Mohammed de boodschapper van Allah is: tweemaal.

Haast je naar het gebed: tweemaal,

(Haast je naar het succes): twee keer.

Vervolgens zegt hij: "Allahoe Akbar" (Allah is de Grootste), tweemaal.

Vervolgens eindigt hij met (Er is geen god behalve Allah): één keer.

En hij voegt tijdens het Fajr-gebed na "Hayya 'ala al-falah" toe: "As-salatu khayrun min an-nawm" tweemaal. omdat het een tijd is waarin de mensen meestal slapen.

De iqamah bestaat uit elf zinnen die snel worden uitgesproken, omdat ze bedoeld zijn om de aanwezigen te informeren, en er is geen noodzaak om ze langzaam te reciteren.

De formulering ervan is als volgt:

Allahoe Akbar" (Allah is de Grootste) twee keer.

(Ik getuig dat er geen god is dan Allah): een keer.
Ik getuig dat Mohammed de boodschapper van Allah is: opnieuw.

Haast je naar het gebed: één keer.

(Ḥayya ‘alā al-falāḥ): één keer.

(Qad qāmat as-salāḥ): tweemaal.

Allahoe Akbar" (Allah is de Grootste) twee keer.

Er is geen God dan Allah: één keer.

Het is aanbevolen voor degene die de oproep tot gebed (adhan) hoort, om hetzelfde te zeggen als de muezzin, behalve bij (Kom naar het gebed) en (Kom naar het succes), waar men zegt: (Er is geen kracht noch macht behalve bij Allah). Vervolgens bidt hij op de profeet (vrede zij met hem). Vervolgens zegt hij daarna:

«اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ،
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ».

"O Allah, Heer van deze volmaakte oproep en van het op te dragen gebed, schenk Mohammad de intercessie en de verhevenheid en verhef hem naar de geprezen positie die U hem hebt beloofd, U verbreekt nooit de belofte"¹.

En hij zegt:

¹ Zei de eerbiedwaardige Sheikh Abdoel Aziz bin Baz, moge Allah hem genadig zijn, in zijn verzameling fatwa's (29/141): (Al-Bayhaqi voegde met een goede keten van overleveraars toe van Jabir na zijn uitspraak: 'wat U beloofd hebt': 'U verbreekt de belofte niet').

«رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا».

Ik ben tevreden met Allah als mijn Heer, met de Islam als mijn religie en met Mohammed (vrede zij met hem) als mijn Profeet.¹

Het is verboden om de moskee te verlaten na de oproep tot gebed zonder geldige reden of de intentie om terug te keren.

En bij het combineren van de gebeden volstaat één oproep tot het gebed en een 'iqamah' voor elk gebed.

Ten tweede: De status en de deugdzaamheid van het gebed:

Het gebed is de meest bevestigde pijler van de islam, direct na de getuigenis van geloof. En zij heeft een speciale plaats, waar Allah het aan Zijn Boodschapper ﷺ oplegde tijdens de nacht van de Mi'raj in de hemelen, Dit wijst op haar grootsheid, de bevestigde verplichting en haar aanzien bij Allah de Almachtige.

In de verdienste en verplichting ervan voor individuen zijn talloze overleveringen gekomen, Haar verplichting is noodzakelijk bekend vanuit de religie van de Islam.

En wat wijst op de verplichting en de nadruk ervan: zijn talrijke teksten uit de Koran en de Soenna, waaronder:

¹ Overgeleverd door At-Tirmidhi (2635).

1- De woorden van de Verhevene:

﴿...إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾

(...Voorwaar, het gebed is voor de gelovigen een voorgeschreven plicht, die op vastgestelde tijden dient te worden verricht) [Soerat An-Nisae: 103]
Dit betekent dat het een verplichting is binnen de tijden die de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft vastgesteld.

2- En de woorden van Allah:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ...﴾

(...En hun werd niets bevolen dan dat zij Allah zouden aanbidden en niemand anders dan Hem en zakaat geven en dat is de juiste godsdienst...) [Al-Bayyinah: 5].

3- En de woorden van Allah:

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ...﴾

(Maar als zij berouw tonen, de gebeden perfect verrichten en zakaat geven, dan zijn zij jullie broeders in het geloof...) [Soerat At-Tawbah: 11]

Jābir (moge Allah tevreden zijn met hen) rapporteerde: De boodschapper van Allah ﷺ (vrede zij met hem) zei:

﴿إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ﴾.

"Voorwaar, tussen een persoon en ongelooft en

afgoderij staat het verwaarlozen van het gebed"¹.

5- Van Buraidah (moge Allah tevreden zijn met hem) heeft gezegd dat de Profeet (vrede zij met hem) zei:

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

Het verbond dat tussen ons en hen is, is het gebed. Degene die het verlaat, heeft waarlijk het geloof verzaakt.²

De geleerden zijn het unaniem eens over de ongeloof van degene die de verplichting ervan ontkent, Wat betreft degene die het nalaat uit luiheid en nalatigheid, is het correcte oordeel ook dat hij ongelovig is, vanwege de eerder genoemde authentieke overlevering en de consensus van de metgezellen daarover.

Ten derde: De voorwaarden van het gebed:

1- Het aanbreken van haar gebedstijd

Op basis van het volgende vers

﴿...إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾

(...Waarlijk, het gebed is de gelovigen op verplichte tijden opgelegd) [An-Nisa] Dit betekent dat het een verplichting is binnen vastgestelde tijden.

¹ Overgeleverd door Moeslim onder nummer (82).

² Overgeleverd door At-Tirmidhi met nummer (265), die zei: 'Hasan Sahih Gharib', en geauthenticeerd door Al-Albani in Sahih Al-Targhib wa Al-Tarhib.

De tijden van de verplichte gebeden zijn als volgt:

A: Het Fadjr-gebed: Van het aanbreken van de dageraad tot zonsopgang.

B- Dzohr: Van het moment dat de zon op haar hoogste punt staat tot het moment dat de schaduw van elk object even lang is als het object zelf.

C: De tijd voor het Asr-gebed is vanaf het einde van het Dohr-gebed tot het moment dat de zon geel begint te kleuren en bij noodzaak tot zonsondergang.

D- De tijd voor het Maghrib-gebed is vanaf zonsondergang tot het verdwijnen van de rode schemering.

E-Het Isja-gebed: van het einde van de Maghrib-tijd tot middernacht.

2- Het bedekken van het intieme gebied.

Het is datgene wat bedekt moet worden, waarvan de onthulling lelijk is en waarvoor men zich schaamt. De 'awrah' van de man strekt zich uit van de navel tot aan de knieën, De hele lichaamsbedekking van een vrouw is een 'awrah' tijdens het gebed, behalve haar gezicht, Ze bedekt haar gezicht wanneer ze in het bijzijn is van vreemde mannen, dat wil zeggen: mannen die geen mahram voor haar zijn.

3- Het vermijden van onreinheid.

Onzuiverheid: Dit is een specifieke vorm van vuiligheid die het gebed verhindert, zoals urine,

ontlasting, bloed en dergelijke, en kan zich bevinden op het lichaam, de plaats of de kleding.

4- Zich richten naar de Qibla (Mekka).

De Qibla is de geëerde Ka'aba, zo genoemd omdat mensen zich ernaar wenden.

Het gebed is niet geldig zonder het tegemoet treden van de qibla (de richting van de Ka'aba), Op basis van het volgende vers

﴿...وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ...﴾

En waar jullie ook zijn richt jullie gezichten in die richting. [Al-Baqara 144]

5. De intentie:

In de taal betekent het intentie, en in de sharia: de vastberadenheid om de aanbidding te verrichten als een nabijheid tot Allah de Verhevene. En haar plaats is het hart, dus het is niet nodig om het uit te spreken, want dat is een innovatie.

Vierde: De pijlers van het gebed:

Het zijn veertien pilaren:

De eerste pijler: Het opstaan voor het verplichte gebed voor degene die daartoe in staat is.

Op basis van het volgende vers

﴿...وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾

(...En sta in gehoorzaamheid voor Allah) [Al-Baqarah: 238]. En volgens een overlevering van Imran, moge Allah tevreden zijn met hem, in verheven woorden:

«صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ».

"Bid staande en als je daartoe niet in staat bent, bid zittend en als je daartoe niet in staat bent, bid liggend op je zij."¹.

Als hij door ziekte niet in staat is om staand te bidden, bidt hij naar gelang zijn toestand, zittend of op zijn zij. Net als bij de zieke: de angstige, de naakte, en degene die moet zitten of liggen voor een behandeling die vereist dat men niet staat. Evenzo wordt degene die achter de vaste imam bidt en niet in staat is om te staan, verontschuldigd voor het niet staan. Als de imam zittend bidt, dan bidden degenen die achter hem staan ook zittend, in navolging van hun imam. Het is toegestaan om vrijwillige gebeden (nawafil) zittend te verrichten, zelfs als men in staat is om te staan, maar de beloning is niet gelijk aan die van iemand die staand bidt.

De tweede pijler: De Takbirat al-Ihram aan het begin ervan.

De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«ثُمَّ اسْتَقْبَلِ الْقِبْلَةَ، وَكَبِّرْ».

Vervolgens wend je je naar de Qibla en doe de

¹ Overgeleverd door al-Boekhari (1117).

Takbir "Allahoe Akbar"¹.

De formulering is dat hij zegt: "Allahoe Akbar", en niets anders volstaat.

De derde pilaar: Het reciteren van Al-Fatiha.

De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ».

Geen gebed voor degene die de openingsverzen van het Boek (Al-Fatiha) niet reciteert"².

De vierde pilaar: De buiging in elke rak'ah:

Op basis van het volgende vers

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا...﴾

(O jullie die geloven, buig en kniel...) [Al-Hadj: 77].

De vijfde en zesde pijler:

Het opstaan vanuit de buiging (roekoek), en het evenwichtig staan zoals voorheen, omdat hij ﷺ dit voortdurend deed.

En hij (vrede zij met hem) zei tegen degene die zijn gebed slecht uitvoerde:

«ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا».

"Sta dan op totdat je evenwichtig staat"³.

¹ Overgeleverd door Al-Boekhari met nummer (6251), en Moeslim met nummer (884).

² Overgeleverd door Al-Boekhari (756), en Moeslim (872).

³ Dit is overgeleverd door Al-Boekhari onder nummer (793), en door Moeslim onder nummer (398).

De zevende pilaar: het knielen op de zeven lichaamsdelen:

Het voorhoofd samen met de neus, de handen, de knieën en de toppen van de voeten, De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«أَمَرْنَا أَنْ نَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ: الْجَبْهَةَ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْكَفَّيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ».

"Ons is opgedragen te buigen op zeven vooraanstaande plaatsen: het voorhoofd, en hij wees met zijn hand naar zijn neus, de handpalmen, de knieën, en de uiteinden van de voeten"¹.

De achtste pilaar: Het opstaan vanuit de knieling (soedjoed) en het zitten tussen de twee neerknielingen (soedjoed):

Hadith: 'Aa'ishah, moge Allah tevreden over haar zijn, zei:

«كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السَّجْدَةِ، لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ جَالِسًا».

"De Profeet (vrede zij met hem) hief zijn hoofd op na de neerknieling en boog niet opnieuw totdat hij volledig rechtop zat"².

De negende pilaar: De gemoedsrust in alle onderdelen:

En het is de kalmte, al is het weinig, zoals de

¹ Overgeleverd door Al-Boekhari onder nummer (812), en Moeslim onder nummer (490).

² Overgeleverd door Moeslim (498).

Profeet (vrede zij met hem) tegen degene die zijn gebed slecht uitvoerde, heeft gezegd:

«حَتَّى تَظْمَيْنَ».

“...totdat je tot rust komt.”¹.

De twee pijlers: de tiende en de elfde:

Het laatste Tashahhoed en zijn zitpositie:
Volgens een overlevering van Ibn Mas'oeed, moge Allah tevreden zijn met hem, in een verheven status:

«إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

"Wanneer een van jullie bidt, laat hem dan zeggen: 'De begroetingen zijn voor Allah, evenals de gebeden en de goede daden. Vrede zij met jou, o profeet, en de genade van Allah en Zijn zegeningen. Vrede zij met ons en de oprechte dienaren van Allah. Ik getuig dat er geen god is dan Allah, en ik getuig dat Mohammed Zijn dienaar en boodschapper is."'².

at-taḥiyyātu lillāh, waṣ-ṣalawātu, waṭ-ṭayyibāt,
as-salāmu ‘alayka ayyuhā n-nabiyyu wa
raḥmatullāhi wa barakātuh,
as-salāmu ‘alaynā wa ‘alā ‘ibādillāhi ṣ-ṣāliḥīn,

¹ Overgeleverd door al-Boekhari met nummer (724), en Moeslim met nummer (398).

² Overgeleverd door al-Boekhari (797), en Moeslim (402).

ashhadu 'an lā ilāha illa Allāh,
wa ashhadu 'anna Muḥammadan 'abduhū wa
rasūluh.

De twaalfde pilaar: het sturen van zegeningen naar
de Profeet (vrede zij met hem) in de laatste zitpositie
(Tasjahhoed):

Dat hij zegt:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ».

"O Allah, schenk zegeningen over Mohammed"¹,
En wat daarbovenop komt, is Soenna.

Dertiende pilaar: De volgorde tussen de pijlers:
omdat de Profeet (vrede zij met hem) het op een
geordende manier deed. En Hij zegt:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

"Bid zoals jullie mij hebben zien bidden"². En hij
leerde de gebedsovertreder de volgorde met 'ثم'
(dan).

* Veertiende pilaar: de groet (salaam):

De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen
van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«وَوَخْتَامُهَا التَّسْلِيمُ».

"En tot slot, de overgave", En Hij zegt:

«وَوَخْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ».

¹ Overgeleverd door At-Tirmidhi (839).

² Overgeleverd door al-Boekhari met nummer (6008).

"En haar afsluiting is de vredesgroet"¹.

Ten vijfde: De verplichtingen van het gebed:

En die zijn acht:

1- Alle overige Takbirs behalve de Takbirat al-Ihram (De openingstakbir).

2- Het zeggen van "Soebhan Rabbi al-'Adheem" (Glorieus is mijn Heer, de Almachtige) één keer tijdens de buiging. En het is aanbevolen om het tot drie keer te herhalen, wat het minimum van perfectie is. En naar de tien en het is de top.

3- Het zeggen van "Sami'a Allahoeliman hamidah" (Allah hoort degene die Hem prijst) bij het oprichten uit de buiging; voor de imam en de individuele bidder.

4- Het zeggen van "Rabbana wa lakal hamd" (Onze Heer, alle lof behoort aan U) tijdens het rechtop staan na de buiging.

5- Het zeggen van "Soebhan Rabbi al-'Ala" (Glorieus is mijn Heer, de Allerhoogste) één keer tijdens de knieling. En het is aanbevolen om te vermeerderen tot drie.

6- Het uitspreken van "Rabbighfir li" (O Heer, vergeef mij) tussen de twee prosternaties één keer. En het is aanbevolen om te vermeerderen tot drie.

7- De eerste tashahhoed; wat inhoudt dat hij zegt:

¹ Overgeleverd door al-Boekhari (1110).

«الَّتَحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

Alle eerbewijzen behoren Allah toe, evenals de gebeden en de reine woorden. Vrede zij met u, o Profet, en de barmhartigheid van Allah en Zijn zegeningen. Vrede zij met ons en met de deugdzame dienaren van Allah. Ik getuig dat er geen god is dan Allah en ik getuig dat Mohammed Zijn dienaar en Zijn gezant is.

At-Tahiyatu lillahi was-salawatu wat-tayyibat.
As-salamu 'alayka ayyuha an-nabiyyu wa rahmatullahi wa barakatuh. As-salamu 'alayna wa 'ala 'ibadillahis-salihin. Ashhadu alla ilaha illallah, wa ashhadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasuluh.¹

8- Het zitten voor de eerste tashahhoed.

Zesde: Soenan van het gebed:

De soennah-handelingen van het gebed maken het gebed niet ongeldig als ze worden verwaarloosd, Ze zijn in twee categorieën verdeeld: Soenan van uitspraken (Soenan Qawliyyah) en Soenan van daden (Soenan al-Afa'al).

Ten eerste: Mondelinge Soenna:

1- Doe'a al-Istiftah, waarvoor verschillende

¹ Overgeleverd door al-Boekhari, nummer (835).

vormen bestaan, waaronder:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا عَزْرُكَ».

"Glorieus en geprezen bent U, O Allah. Gezegend is Uw naam en verheven is Uw majesteit. Er is geen god dan U." .. "Subhanaka Allahumma wa bihamdika, wa tabarakasmuka, wa ta'ala jadduka, wa la ilaha ghayruka.¹ .

2- Het zoeken van toevlucht voorafgaand aan de Fatiha.

En het zeggen: 'A'oedzoe billahi mina sjaytani erradjiem.' (Ik zoek toevlucht bij Allah tegen de vervloekte Satan.)

3- Al-Basmalah :(Bismillahi arrahmani arrahim) zeggen voor de recitatie, En het is de uitspraak: (In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle).

4- Wat verder gaat dan één keer tijdens de glorificatie in de buiging en de soedjoed.

5- Wat meer is dan één keer zeggen:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي».

"O Heer, vergeef mij" Het zitten tussen de twee neerknielingen (soedjoed).

6- Het zeggen van:

«مَلَأَ السَّمَاوَاتِ، وَمَلَأَ الْأَرْضَ، وَمَلَأَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمَلَأَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ

بَعْدُ».

¹ Overgeleverd door al-Boekhari, nummer (743), en Moeslim, nummer (399).

"De vulling van de hemelen, de vulling van de aarde, de vulling van wat daartussen is, en de vulling van alles wat U verder naar Uw wil wenst".
Na het zeggen:

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ».

«Rabbana wa lakal hamd»¹ (Onze Heer, alle lof behoort aan U).

7- Het reciteren na Al-Fatiha.

8- Zeg:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

"O Allah, ik zoek toevlucht bij U tegen de bestraffing van de Hel, tegen de bestraffing van het graf, tegen de beproevingen van het leven en de dood, en tegen de beproeving van de valse Messias (de Antichrist)"².. En wat er verder aan smeekbeden wordt toegevoegd in de laatste Tasjahhoed.

Ten tweede: Soenan van de daden:

1- Het opheffen van de handen ter hoogte van de schouders of oren op vier momenten:

A- Bij de Takbirat al-Ihram (de openingsformule van het gebed).

b- En bij het buigen.

3- Bij het opstaan vanuit het buigen.

D- Bij het opstaan voor de derde raka'ah

¹ Overgeleverd door At-Tirmidhi, nummer (266).

² Overgeleverd door Moeslim, nummer (588).

(eenheid).

2- Het plaatsen van de rechterhand op de linkerhand op de borst tijdens het staan, zowel voor als na het buigen.

3- Het kijken naar de plaats van zijn soedjoed.

4- Het weghouden van de bovenarmen van de zijden tijdens het knielen.

5- Het afstand houden van de buik van de dijen tijdens de twee neerknielingen.

6- Het comfortabel zitten in alle zittingen van het gebed, behalve in de laatste zitting van het drievoudige en viervoudige gebed.

7- Het leggen van de linker voet onder het rechterbeen in de laatste zitting van het gebed met drie of vier gebedseenheden.

Zevende: De beschrijving van het gebed:

1- Wanneer de boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zich voor het gebed opstelde, richtte hij zich naar de qibla (gebedsrichting), hief zijn handen op, en richtte de binnenkanten van zijn vingers naar de qibla, en zei:

«الله أكبر».

Allah is de grootste

2- Vervolgens houdt hij zijn linkerhand met zijn rechterhand vast en plaatst ze op zijn borst.

3- Vervolgens begint hij, zonder zich te beperken tot één openingsgebed. Alle overgeleverde openingsgebeden van hem mogen gebruikt

worden, waaronder:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

(Glorieus en geprezen bent U, O Allah. Gezegend is Uw naam en verheven is Uw majesteit. Er is geen god dan U.). "Subhanaka Allahumma wa bihamdika, wa tabarakasmuka, wa ta'ala jadduka, wa la ilaha ghayruka.

4- Vervolgens zegt hij:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

'A'oedzoe billahi mina sjaytani erradjjiem, bismillah ir-rahman ir-rahim.' (Ik zoek toevlucht bij Allah tegen de vervloekte Satan, in de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.)

5- Vervolgens reciteert hij de Al-Fatiha, en wanneer hij deze beëindigt, zegt hij: "Amien".

6- Vervolgens reciteert hij van de Koran, Hij/zij verheft de stem bij de recitatie tijdens het Fadjr-gebed en de eerste twee eenheden van het Maghrib- en 'Isha-gebed. En het is toegestaan de recitatie in alle overige gevallen zonder strengheid te verrichten. Hij verlengt de eerste rak'ah van elke gebedsverrichting langer dan de tweede.

7- Vervolgens heft hij zijn handen op zoals hij dat deed bij het begin van het gebed. Vervolgens zegt hij: "Allahoe Akbar" (Allah is de Grootste), Hij buigt zich nederig in roekoe'.

En hij plaatst zijn handen op zijn knieën, zijn vingers gespreid, en maakt ze stevig, terwijl hij zijn rug uitstrekt en zijn hoofd in lijn brengt met zijn rug; hij heft het niet op en laat het niet zakken. En hij zegt:

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» مرةً.

Subhan Rabbi al-'Azeem" (Glorieus is mijn Heer, de Almachtige) één keer, En het minimum van perfectie: (drie keer), zoals eerder vermeld.

8- Vervolgens heft hij zijn hoofd op, zeggende:

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ».

Allah hoort degene die Hem prijst (Sami'a Allahoe liman hamidah"), En hij heft zijn handen op zoals hij dat doet bij het buigen.

9- Wanneer hij rechtop staat, zegt hij:

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مَلَأَ السَّمَاءَ، وَمَلَأَ الْأَرْضَ، وَمَلَأَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمَلَأَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ، لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

"O Allah, onze Heer, aan U behoort alle lof, veelvuldige, goede en gezegende lof, vulling van de hemel, vulling van de aarde, vulling van wat daartussen is, en vulling van alles wat U wilt na dit. U bent de waardige van lof en glorie, het meest rechtvaardige wat de dienaar kan zeggen, en wij zijn allen Uw dienaren. Er is geen verhinderaar van

wat U geeft, en geen geveer van wat U weerhoudt, en de voorspoed van de voorspoedige baat niet tegen U"¹.

En hij verlengde deze evenwichtige rechtopstaande houding.

10- Vervolgens verkondigt hij 'Allah is de Grootste' en knielt neer in aanbidding, En hij hief zijn handen niet, Hij knielt neer op zijn voorhoofd, neus, handen, knieën en de toppen van zijn tenen. En hij richt met de vingers van zijn handen en voeten naar de Qibla (Mekka), En hij is rechtmatig in zijn knieling (soedjoed), En hij plaatst zijn voorhoofd en neus op de grond, 5- Hij steunt op zijn handpalmen en heft zijn ellebogen op, En hij houdt zijn bovenarmen weg van zijn zijden, En hij tilt zijn buik op van zijn dijen, En zijn dijen van zijn schenen, En hij zegt tijdens zijn neerknieling:

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى».

"Mijn Heer, de Meest Verhevene, zij Geprezen" Eén keer. En het minimale van de volledigheid is drie keer, zoals eerder vermeld, En hij verricht doe'a met wat is overgeleverd.

11- Vervolgens heft hij zijn hoofd op, zeggende: "Allahoe Akbar" (Allah is de Grootste). Vervolgens strekt hij zijn linkerbeen uit en gaat erop zitten, terwijl hij zijn rechterbeen rechtop zet. En hij legt

¹ Overgeleverd door Aboe Daawoed, nummer (5168).

zijn handen op zijn dijen en zegt:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي».

"O Allah, vergeef mij, heb genade met mij, herstel mij, leid mij, en voorzie mij"¹.

12- Vervolgens verkondigt hij 'Allah is de Grootste' en verricht de neerknieling, en hij doet in de tweede hetzelfde als in de eerste.

13- Vervolgens heft hij zijn hoofd op, zeggende: "Allahoe Akbar" (Allah is de Grootste), en hij staat op op de bal van zijn voeten, steunend op zijn knieën en dijen.

14- Zodra hij rechtop staat; begint hij met de recitatie, En hij verricht de tweede raka'a (gebedseenheid) op dezelfde manier als de eerste.

15- Vervolgens gaat hij zitten voor de eerste tashahhoed in een geknieelde positie, zoals hij zit tussen de twee neerknielingen. En hij legt zijn rechterhand op zijn rechterdij en zijn linkerhand op zijn linkerdij, Hij plaatst zijn rechterduim op zijn middelvinger in de vorm van een ring. Hij wijst met zijn wijsvinger en kijkt ernaar. En hij zegt:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

¹ Overgeleverd door At-Tirmidhi (284).

De groeten, gebeden en goede daden zijn voor Allah. Vrede zij met jou, o Profeet, en de barmhartigheid en zegeningen van Allah zij met jou. Vrede zij met ons en de rechtvaardige dienaren van Allah. Ik getuig dat er geen god is dan Allah, Hij is Enige zonder deelgenoten, en ik getuig dat Mohammed Zijn dienaar en boodschapper is) At-Tahiyatu lillahi was-salawatu wat-tayyibat. As-salamu 'alayka ayyuha an-nabiyyu wa rahmatullahi wa barakatuh. As-salamu 'alayna wa 'ala 'ibadillahis-salihin. Ashhadu alla ilaha illallah, wahdahu la sharika lahu, wa ashhadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasuluh.

) Hij verlichtte deze onderwijssessie.

16- Vervolgens staat hij op terwijl hij de takbir uitspreekt, en verricht hij de derde en vierde gebedseenheid, waarbij hij deze lichter maakt dan de eerste twee. En hij/zij reciteert in beide de openingssoera (Al-Fatiha) van het Boek.

17- Daarna gaat hij zitten in de laatste Tasjahhoed in een gekruiste positie, En de gekruiste positie is dat men de linkervoet plat op de grond legt en deze aan de rechterkant vandaan haalt, terwijl men de rechtervoet opricht en ervoor zorgt dat het zitvlak op de grond rust.

18- Vervolgens verricht hij het laatste Tashahhoed, dat is: zoals de eerste tashahhoed. En hij voegt eraan toe:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

"O Allah, zend Uw zegeningen op Mohammed en op de familie van Mohammed, zoals U Uw zegeningen heeft gezonden op de familie van Ibrahim. Voorwaar, U bent de Geprezene, de Glorieuze. En zegen Mohammed en de familie van Mohammed, zoals U de familie van Ibrahim heeft gezegend. Voorwaar, U bent de Geprezene, de Glorieuze".

19- En hij zoekt toevlucht bij Allah tegen de bestraffing van de Hel, tegen de bestraffing van het graf, tegen de beproevingen van het leven en de dood, en tegen de beproeving van de valse Messias (de Antichrist). Hij richt zijn smeekbede met de overgeleverde smeekbeden uit de Koran en de Soennah.

20- Vervolgens groet hij naar rechts, zeggende:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

"Vrede en de barmhartigheid van Allah zij met u", En aan zijn linkerzijde eveneens; Men begint de groet gericht naar de qibla, en beëindigt deze met het voltooien van het draaien van het hoofd.

Achtste: De afkeurenswaardige zaken tijdens het gebed:

1- Het afwenden zonder noodzaak.

4- Het opheffen van de blik naar de hemel.

3- Het sluiten van de ogen zonder noodzaak.

4- Het spreiden van de armen tijdens de soedjoed.

5- Het bedekken van de mond en neus zonder noodzaak.

6- Het gebed terwijl men aandrang voelt om te urineren of ontlasten, of in aanwezigheid van voedsel dat men begeert.

7- Het afvegen van zijn voorhoofd en neus van wat eraan kleeft door het effect van de soejoed, en het is geen probleem om dit af te vegen na het voltooiën van het gebed.

8- Het leunen tegen een muur of iets dergelijks tijdens het opstaan zonder noodzaak.

Negende: De tenietdoening van het gebed:

1- Het eten en drinken.

2- Het spreken buiten het gebed.

3- Lachen en schateren.

4- Het bewust verzuimen van een van haar pilaren of verplichte handelingen.

5- Opzettelijke toevoeging van een pilaar of rak'ah.

6- Opzettelijk de imam begroeten.

7- De opeenvolgende, veelvuldige bewegingen die niet tot het gebed behoren en zonder noodzaak zijn.

8- Het verrichten van handelingen die in strijd zijn met een van de voorwaarden van het gebed;

zoals het ongeldig maken van de wudu, het bewust ontbloten van de 'awra, het veelvuldig afwijken van het lichaam van de qibla zonder noodzaak, en het verbreken van de intentie.

De tiende: Neerknieling van de vergeetachtigheid

Vergeetachtigheid: het vergeten, en de profeet (vrede zij met hem) vergat tijdens het gebed; want vergeetachtigheid is een gevolg van de menselijke natuur, Zijn vergissingen waren een volmaakte genade van Allah voor zijn gemeenschap en een vervolmaking van hun religie, zodat zij hem kunnen navolgen in wat hij voor hen vaststelt bij vergissingen.

De redenen waarvoor de neerknieling van de vergeetachtigheid is voorgeschreven:

1- De eerste situatie:

De vermeerdering in het gebed, hetzij door extra handelingen of extra woorden.

Het toevoegen van handelingen: Als de toevoeging van dezelfde aard is als het gebed, zoals staan op de plaats van zitten, of zitten op de plaats van staan, of als er een extra buiging (roekoe') of knieling (soedjoed) is toegevoegd, dan moet hij, als dit per ongeluk gebeurt, de verplichte soedjoed voor vergeetachtigheid verrichten.

B- Het toevoegen van uitspraken: zoals het reciteren tijdens de buiging en de neervalling,

Als hij dat doet, wordt het aanbevolen voor hem om de neerknieling van de vergeetachtigheid (soejoed as-sahw) te verrichten.

De tweede situatie:

Het tekort in het gebed door onoplettendheid, en dit gebeurt door een van de twee zaken:

a - Het nalaten van een pijler: Als deze pijler de openings-takbir is, dan is zijn gebed niet geldig en kan het niet worden gecompenseerd door de prostratie van vergetelheid. En als het een andere pilaar betreft dan de takbier (de openingsverklaring), zoals de buiging (roekoe') of de neerknieling (soedjoed), en hij herinnert zich dit voordat hij begint met het reciteren van een andere gebedseenheid, dan moet hij verplicht terugkeren om deze handeling te verrichten en wat daarop volgt.

Als hij zich herinnert nadat hij is begonnen met het reciteren van een andere rak'a, wordt de rak'a waarin hij het heeft weggelaten ongeldig, en neemt de volgende rak'a de plaats ervan in.

B- Het nalaten van een verplichte handeling: zoals het vergeten van de eerste tasjahood, of het prijzen van Allah tijdens de buiging. In dit geval: knielt hij neer voor de vergeetachtigheid.

3- De derde toestand: twijfel:

Voorbeeld: Als je twijfelt of je drie of vier eenheden hebt gebeden in het Dhohr-gebed, dan geldt in dit geval:

A- Als iets voor hem duidelijk wordt; handelt hij ernaar en verricht hij de soedjoed as-sahw.

B- Dat er voor hem niets doorslaggevend is; dus baseert hij zich op zekerheid en verricht hij de prostratie voor vergeetachtigheid.

Als de twijfel na het gebed optreedt, of als iemand vaak twijfelt, dan moet hij geen aandacht schenken aan die twijfel.

Voordeel: De soedjoed voor vergetelheid vindt plaats vóór de groet als er sprake is van een tekort of twijfel zonder dat er een duidelijke voorkeur is. En dit gebeurt na de begroeting met de vrede: als het gaat om een toevoeging, of bij twijfel handelt men volgens het meest waarschijnlijke, En de zaak daarin is ruim, als Allah de Verhevene het wil.

De elfde: Tijden waarop het verboden is om te bidden:

De basis is de toelaatbaarheid van het gebed op alle tijden, Echter, de religie heeft het verboden om op bepaalde tijden te bidden, en deze zijn als volgt:

1. Van na het ochtendgebed (Fadjr) totdat de zon opkomt en de hoogte van een speer boven de horizon bereikt in het oog van de toeschouwer.

2. Wanneer de zon zich in het midden van de hemel bevindt totdat zij begint te dalen, wat de kortste tijd is waarop het verboden is om te bidden.

Van het Asr-gebed totdat de zon ondergaat, en dit is de langste van de verboden tijden.

De gebeden die toegestaan zijn tijdens de verboden tijden:

1- Het vervullen van de gemiste verplichtingen.

2- Het gebed met specifieke redenen, zoals: de begroeting van de moskee, de twee rak'ahs van de tawaf, het gebed tijdens de zonsverduistering, en het begrafenisgebed.

3- Het inhalen van de Sunnah van het Fadjr-gebed na het Fadjr-gebed.

Twaalfde: Het gezamenlijk gebed:

Het is een groot ritueel van de islamitische rituelen, namelijk het gemeenschappelijk gebed in de moskeeën, De moslims zijn het erover eens dat het verrichten van de vijf gebeden in de moskeeën tot de meest nadrukkelijke daden van gehoorzaamheid en de grootste toenaderingen behoort, en zelfs de grootste rituelen van de Islam is.

1- Voorschrift van het gezamenlijk gebed:

Het gezamenlijke gebed is verplicht in de moskee voor de vijf gebeden voor de capabele mannen, zowel in de stad als tijdens het reizen, In tijden van veiligheid en tijden van angst is het een persoonlijke verplichting.

Het gezamenlijke gebed is verplicht volgens de Koran en de Soenna, en door de praktijk van moslims, generatie na generatie, van voorgangers tot opvolgers.

Uit de Koran: Allah zegt:

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ...﴾

(En wanneer jij onder hen bent en het gebed voor hen verricht, laat dan een groep van hen met jou staan...) [An-Nisa:102]. Het vers benadrukt de verplichting van het gemeenschappelijk gebed. Er is geen toestemming gegeven aan moslims om het te verlaten in tijden van angst, Als het niet verplicht zou zijn, dan zou de eerste reden voor het vervallen ervan de reden van angst zijn. Het verzuimen van het gezamenlijke gebed en de traagheid daarin zijn bekende kenmerken van de huichelaars.

En uit de Soenna: talrijke overleveringen, waaronder:

Wat is overgeleverd in de authentieke collectie van Moeslim

أَنَّ رَجُلًا أَعْمَى قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَهُ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ أَنْ يُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلى دَعَاهُ فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ».

Een blinde man zei: "O Boodschapper van Allah, ik heb niemand die mij naar de moskee kan begeleiden. Mag ik toestemming om in mijn huis te bidden?" De Profeet (vrede zij met hem) verleende hem toestemming. Toen de man zich omdraaide om weg te gaan, riep de Profeet (vrede zij met hem) hem en vroeg: "Hoor je de oproep tot het gebed?"

De man antwoordde: "Ja." Daarop zei de Profeet (vrede zij met hem): "Beantwoord het dan."¹.

De Profeet (vrede zij met hem) beval hem om naar de moskee te komen voor het gezamenlijke gebed en de oproep tot gebed te beantwoorden, ondanks dat hij blind was en de moeilijkheden die hij zou ondervinden. Dit duidt erop dat het gemeenschappelijk gebed verplicht is.

2- Hoe brengt men het gebed in gemeenschap tot stand?

De gemeenschap wordt bereikt door een rak'a (een eenheid van het gebed) van het gebed met de imam te bereiken. De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

«Wie een rak'ah (een eenheid van het gebed) van het gebed heeft kunnen bijwonen, heeft het gebed verricht»².

3. Waarmee de rak'a wordt bereikt

De rak'a (eenheid van gebed) wordt bereikt door het bereiken van de buiging (ruku'). Als de laatkomer zijn imam in de buiging aantreft: dan

¹ Overgeleverd door Moeslim onder nummer (1484).

² overgeleverd door Al-Boekhari onder nummer (609), en Moeslim onder nummer (602).

moet hij de takbier (de openingsverklaring) zeggen terwijl hij staat, en vervolgens opnieuw de takbier zeggen voor de buiging. Als men zich beperkt tot de Takbirat al-Ihram (de openingstakbir) terwijl men staat, volstaat dit in plaats van de Takbier voor de neerbuiging.

4- De redenen die het voor een persoon toestaan om het gemeenschappelijke gebed te verzuimen:

1- Wanneer ziekte het moeilijk maakt om het vrijdaggebed en de gemeenschap bij te wonen.

2- Het weerstaan van urine of ontlasting; vanwege het verlies van khushu (nederigheid en concentratie) in het gebed dat hieruit voortvloeit, en vanwege de schade die het aan het lichaam kan toebrengen.

3. Aanwezigheid van voedsel terwijl de mens hongerig is of verlangt naar voedsel, mits het niet als gewoonte of als middel wordt gebruikt om het gebed in gemeenschap (djama'ah) te missen.

4- De daadwerkelijke angst voor het zelf, het bezit of andere zaken.

Dertiende: Het gebed van angst:

Het angst gebed is voorgeschreven in elke toegestane strijd, zoals de strijd tegen ongelovigen, onderdrukkers en strijders, volgens het woord van Allah:

﴿...إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾

(...Als jullie vrezen dat de ongelovigen jullie in

verleiding zullen brengen...) [Soera An-Nisa'e: 101]. En vergelijk daarmee de rest van degenen die bestreden mogen worden.

Het angst gebed wordt voorgeschreven onder twee voorwaarden:

- 1) Dat de vijand geoorloofd is om te bestrijden.
- 2) Dat men vreest voor zijn aanval op de Moslims tijdens het gebed.

De beschrijving van het angst gebed:

Zij heeft meerdere eigenschappen, en de bekendste zoals vermeld in de hadith van Sahl, moge Allah tevreden over hem zijn:

أَنَّ طَائِفَةً صَفَّتْ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، وَطَائِفَةٌ وَجَاهَ الْعَدُوَّ، فَصَلَّى بِالَّتِي مَعَهُ رُكْعَةً، ثُمَّ تَبَتَّ قَائِمًا، وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ انْصَرَفُوا، وَصَفُّوا وَجَاهَ الْعَدُوَّ، وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْأُخْرَى، فَصَلَّى بِهِمُ الرُّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ مِنْ صَلَاتِهِ، ثُمَّ تَبَتَّ جَالِسًا، وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ.

Een groep stond in de rij met de Profeet (vrede zij met hem), terwijl een andere groep tegenover de vijand stond. Hij bad met degenen die bij hem waren één rak'ah, waarna hij bleef staan, en zij voltooiden het gebed voor zichzelf. Vervolgens gingen zij weg en stelden zich op tegenover de vijand, en de andere groep kwam. Hij bad met hen de rak'ah die overbleef van zijn gebed, waarna hij bleef zitten, en zij voltooiden het gebed voor

zichzelf. Daarna groette hij hen met de salaam¹.

En de voordelen van het gebed van de angst:

1. De betekenis van het gebed in de Islam en de bijzondere waarde van het gebed in gemeenschap, dat zelfs in deze uiterst moeilijke omstandigheden niet wordt losgelaten.

2- Het wegnemen van onnodige beperkingen voor deze gemeenschap, en de gematigdheid van de Sharia en haar geschiktheid voor alle tijden en plaatsen.

De volmaaktheid van de Islamitische wetgeving, die voor elke situatie het passende voorschrift heeft vastgesteld.

De veertiende: het vrijdaggebed:

Ten eerste: haar oordeel:

Het vrijdaggebed is een verplichting voor elke volwassen, gezonde en wettig verblijvende moslim zonder geldige excuses.

Op basis van het volgende vers

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ
وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩١﴾﴾

¹ Dit is overgeleverd door al-Boekhari onder nummer (4130) en door Moeslim onder nummer (842).

(O jullie die geloven, wanneer de oproep tot het gebed op vrijdag wordt gedaan, haast jullie naar het gedenken van Allah en laat de handel achter. Dat is beter voor jullie, als jullie het maar wisten 9) [Soerat Al-Moenaafiqoen: 9]

En zijn uitspraak, vrede zij met hem:

«لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيَخْتَمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ».

"Waarlijk, mensen zullen ophouden met het nalaten van het vrijdaggebed of Allah zal een zegel op hun harten leggen, waarna zij tot de achtelozen zullen behoren"¹.

Ten tweede: De voorwaarden voor de geldigheid van het vrijdaggebed.

En de tijd: en haar tijd is als de tijd van het Dhohr-gebed, Het is niet geldig voor de voorgeschreven tijd, noch nadat deze is verstreken.

2) Het moet worden bijgewoond door een gemeenschap, en volgens de correcte mening bestaat een gemeenschap uit minimaal drie personen. Het (gebed) is niet geldig van een individu, noch van twee personen.

3. De moskeegangers moeten gevestigd zijn in woningen die gebouwd zijn met de gebruikelijke bouwmaterialen. Of het nu van gewapend beton, stenen, klei of andere materialen is, Daarom is het

¹ Overgeleverd door Moeslim met nummer (865).

niet geldig voor de bewoners van de woestijn, de mensen van de tenten en de huizen van haar, die geen vaste woonplaats hebben, maar rondtrekken en het gras voor hun vee volgen.

4- Ze moeten voorafgegaan worden door twee preken, zoals de Profeet (vrede zij met hem) deze regelmatig hield.

Ten derde: De zuilen van de vrijdagpreek:

1- Het prijzen van Allah en de twee getuigenissen.

2- Gebeden zij met de Profeet (vrede zij met hem).

3- Het testament van vroomheid jegens Allah.

4- Het reciteren van een gedeelte van de Koran.

5- De vermaning.

Ten vierde: Aanbevolen handelingen voor de vrijdagpreken:

1- De preek op de preekstoel.

2- Het scheiden van de twee preken door middel van een korte zit. 3- Het doen van smeekbeden voor de Moslims en hun leiders.

4- Het inkorten ervan.

5- De groet van de prediker aan de mensen bij het beklimmen van de preekstoel.

Vijfde: Aanbevolen handelingen op de dag van vrijdag:

1- Het gebruik van een siwaak (tandenstoker) voor het reinigen van de tanden.

2- Het aanbrengen van parfum (attatyoeb') indien beschikbaar.

3- Het vroegtijdig vertrekken naar het vrijdaggebed.

4- Te voet naar de moskee gaan en niet rijden.

5- Zich dichterbij de imam scharen.

6- Het verrichten van smeekbeden.

7- Het reciteren van Soerat al-Kahf.

8. Het uitspreken van zegeningen over de Profet (vrede zij met hem).

Zesde: Wat verboden is voor degene die het vrijdaggebed bijwoont:

1- Het is verboden te spreken terwijl de imam op vrijdag preekt, vanwege de uitspraak van de Profet (vrede zij met hem):

«إِذَا قُلْتُمْ لِصَاحِبِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: أَنْصِتْ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعُوتَ.»

"Wanneer je tegen je metgezel zegt op de vrijdag: 'Wees stil', terwijl de imam preekt, dan heb je jezelf schuldig gemaakt aan zinloos gepraat".¹. Dat wil zeggen: ik sprak onzinnige woorden en onzinnige woorden zijn zonden.

2- Het is afkeurenswaardig om over de nekken van mensen heen te stappen, behalve als men een imam is of als men naar een opening gaat die men anders niet kan bereiken.

¹ Overgeleverd door Al-Boekhari onder nummer (934) en Moeslim onder nummer (851).

De geldige aanwezigheid bij het vrijdaggebed:

Wie de roekoe' (de buiging) met de imam in de tweede rak'a (eenheid van gebed) van het vrijdaggebed bereikt, heeft het vrijdaggebed bereikt en voltooit het met twee rak'a. En als hij de buiging (roekoe') van de tweede rak'a (eenheid van het gebed) niet heeft bijgewoond, dan heeft hij het vrijdaggebed gemist en voltooit hij het als het Doehr-gebed (middaggebed) met vier eenheden (raka°at). En zo ook wie het vrijdaggebed mist door slaap of iets anders; hij bidt het als Dhuhur.

Vijftiende: Gebed van de vrijgestelden:

1. Het gebed van een zieke:

Ten eerste: de zieke moet het gebed verrichten naar zijn vermogen. Het is niet toegestaan voor hem om het uit te stellen buiten de voorgeschreven tijd zolang zijn geest helder is.

Ten tweede: Hoe verricht een zieke het gebed?

1- De zieke moet staande bidden als hij kan staan zonder moeite of schade, en hij moet buigen en knielen.

2- Als men schade ondervindt bij het buigen of neerbuigen terwijl men in staat is om te staan; dan buigt men staand en wijst men op het neerbuigen zittend.

3- En als hij niet in staat is om staand te bidden; bidt hij zittend, En de Soenna is dat men zittend met

gekruiste benen op de plaats van het staan zit en een gebaar maakt voor het buigen en knielt op de grond indien mogelijk, anders maakt men een gebaar voor de knieling, waarbij dit lager is dan het buigen.

4- Als hij niet in staat is om zittend te bidden, dan bidt hij liggend op zijn zij, met zijn gezicht naar de Qibla (gebedsrichting). En de rechterzijde is beter als dat mogelijk is en hij maakt een gebaar voor de buiging (roekoe') en de knieling (soedjoed).

5- Als hij niet in staat is om op zijn zij te bidden, bidt hij liggend op zijn rug, met zijn voeten naar de qibla, en hij maakt een gebaar voor de buiging en de neerwerping.

6- Als het niet mogelijk is om met zijn lichaam te buigen tijdens de buiging en knieling, dan buigt hij met zijn hoofd. Als zelfs dat moeilijk is, vervalt de verplichting tot buigen en voert hij de gebedshandelingen in zijn hart uit. Hij heeft de intentie voor de handelingen van het gebed, zoals buiging, knieling en zitten, terwijl hij in zijn huidige toestand blijft, en hij verricht de bijbehorende smeekbeden.

7. De zieke vervult de voorwaarden van het gebed voor zover hij daartoe in staat is, zoals het zich richten naar de qibla, de woedoe (wassing) met water, of de tayammum (droge rituele reiniging) bij onvermogen, en de zuiverheid van onreinheden. Als hij iets daarvan niet kan doen, vervalt het voor

hem en bidt hij naar zijn vermogen, zonder het gebed uit te stellen tot na zijn tijd.

8- Het is aanbevolen dat de zieke in kleermakerszit zit op de plaats van het staan en buigen, en comfortabel zit in andere posities.

Ten tweede: Het gebed van een reiziger.

1- En van de vrijgestelden: de reiziger, voor wie het is toegestaan het vierdelige gebed in te korten van vier naar twee rak'ahs, Op basis van het volgende vers

﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ...﴾

(En wanneer jullie op reis zijn op aarde, is er geen zonde op jullie om het gebed in te korten...)

[Soerat An-Nisae: 101]

Anas, moge Allah tevreden over hem zijn, zei:

«خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ رُكْعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ».

"We vertrokken met de Profet (vrede zij met hem) van Medina naar Mekka en hij bad telkens twee rak'ahs, totdat we terugkeerden naar Medina»¹.

En het verkorten van het gebed begint wanneer de reiziger zijn bewoonde stad verlaat; want Allah heeft het verkorten toegestaan aan degene die de aarde doorkruist, En voordat hij zijn stad verlaat,

¹ Overgeleverd door Al-Boekhari met nummer (1081), en Moeslim met nummer (693).

wordt hij niet beschouwd als reiziger of reizend, omdat de profeet (vrede zij met hem) pas het gebed verkortte wanneer hij op reis ging.

2- De afstand die, wanneer een reiziger deze wil afleggen, het hem is toegestaan om het gebed in te korten, is ongeveer tachtig kilometer.

3- Voor de reiziger is het toegestaan om de gebeden te verkorten bij zijn terugkeer totdat hij zijn woonplaats bereikt.

4- Als de reiziger een land bereikt en daar wil verblijven, zijn er drie situaties voor hem:

A) Dat hij van plan is om meer dan vier dagen te verblijven; dan moet hij vanaf de eerste dag dat hij zich vestigt het gebed volledig verrichten, en hij mag geen gebruik maken van de reisvergunningen.

Als hij van plan is om vier dagen of minder te verblijven, is het toegestaan om de gebeden in te korten en gebruik te maken van de reisvergunningen.

Hij mag geen specifieke verblijfsduur van plan zijn, maar kan één dag of tien dagen blijven, afhankelijk van hoe de plaats hem bevalt, of als hij een doel heeft zoals behandeling of overleg. Zodra zijn doel is bereikt, keert hij terug naar zijn land. Daarom is het hem toegestaan om de gebeden in te korten en gebruik te maken van de reisvergunningen totdat hij terugkeert, zelfs als zijn verblijf langer dan vier dagen duurt.

5- Als een reiziger achter een imam bidt die niet

op reis is, is het verplicht voor hem om het gebed volledig te voltooien, zelfs als hij alleen de laatste Tasjahood met de imam bereikt.

6- Als een inwoner achter een reiziger bidt die het gebed verkort; is het verplicht voor de inwoner om zijn gebed te voltooien na de groet van de imam.

Zestiende: Het feestgebed:

De feestdagen van de moslims zijn goddelijke vieringen, ingesteld door Allah, de Verhevene, en niet door henzelf bedacht. Zij hebben slechts twee feestdagen, namelijk: het feest van het verbreken van het vasten (Eid al-Fitr) en het Offerfeest (Eid al-Adha). In tegenstelling tot de feestdagen van de ongelovigen of de innovatieve vieringen die niet door Allah de Verhevene zijn voorgeschreven en niet bevolen, maar die zij zelf hebben ingesteld.

De richtlijnen van het feestgebed

Een collectieve verplichting, waaraan de profeet (vrede zij met hem) zich hield, en waaraan de rechtgeleide kaliefen (moge Allah tevreden zijn met hen allen) zich ook hielden. Het is een van de figuren en de uiterlijke rituelen van de religie.

De tijd voor het feestgebed: Het tijdstip voor het gebed van de twee feesten begint wanneer de zon een hoogte heeft bereikt van ongeveer de lengte van een speer, dat wil zeggen, ongeveer een kwartier na zonsopgang, en eindigt wanneer de zon begint te dalen.

De beschrijving van het feestgebed

1- In de eerste rak'ah zegt men de Takbiratoel-Ihram, vervolgens reciteert men het doe'a al-Istiftah. Daarna zegt men zes takbirs, waarbij men de handen heft bij elke takbir, God prijst en Hem looft, en de zegeningen over de profeet ﷺ uitspreekt tussen de takbirs. Vervolgens zoekt men toevlucht en zegt men de Basmala, waarna men begint met de recitatie.

2- In de tweede rak'ah (gebedseenheid) verkondigt hij na de overgangstakbier vijfmaal 'Allahoe Akbar' (Allah is de Grootste), vervolgens zoekt hij toevlucht en zegt 'Bismillah' (in de naam van Allah), en begint hij met de recitatie. Het is aanbevolen om in de eerste rak'ah na de Al-Fatiha Soera al-A'laa te reciteren, en in de tweede Soera al-Ghaashiya.

Wanneer de imam de vredesgroet heeft gegeven, beklimt hij de preekstoel en houdt hij twee preken, waarbij hij ertussen een korte zitpauze neemt, zoals gebruikelijk is bij de vrijdagpreek.

De soenan van het feest (Al ied)

A: De grote wassing.

B- Het reinigen en het aanbrengen van parfum (attatyoeb').

A: Het eten voor het vertrek naar het feest van het verbreken van het vasten (Eid al-Fitr), en erna tijdens het Offerfeest (Eid al-Adha) van zijn offerdier, indien hij een offerdier heeft.

D- Te voet vertrekken.

Het gaan via de ene weg en terugkeren via een andere weg.

Het vroegtijdig naar de gebedsruimte gaan voor de gelovige, maar niet voor de imam.

De Takbir:

Het is aanbevolen om de Takbir te verrichten tijdens de nachten van de twee Eid-feesten, de eerste tien dagen van Dhu al-Hijjah, en de dagen van Tashreeq. Er bestaan hierbij twee types:

Het eerste type: de onbepaalde Takbir, die niet aan een specifieke tijd is gebonden.

1. Bij het verbreken van het vasten: van zonsondergang op de avond van het feest tot aan het begin van het feestgebed.

2- Tijdens het Offerfeest: Vanaf zonsondergang op de avond van de eerste dag van Dhu al-Hijjah tot zonsondergang op de laatste dag van de Tashreeq-dagen.

Het tweede type: De gebonden Takbir: Dit is de Takbir die gebonden is aan het einde van de verplichte gebeden.

1- Niet in de staat van Ihram: van de dageraad van de dag van Arafah tot de namiddag van de laatste Tashreeq-dag.

2- De Verbodene: van het Dhuhr-gebed op de dag van Eid tot het Asr-gebed op de laatste dag van de Tashreeq-dagen.

Zeventiende: Eclipsgebed:

Betekenis van de maansverduistering en zonsverduistering:

Maansverduistering: Het verdwijnen van het licht van de maan of een deel ervan in de nacht.

De eclips: Dit is het verdwijnen van het licht van de zon, geheel of gedeeltelijk, gedurende de dag.

De richtlijnen van het eclipsgebed:

Een bevestigde Soennah, zoals aangetoond door de daad van de Profeet (vrede zij met hem), die het gebed verrichtte toen de zon verduisterde tijdens zijn tijdperk (vrede zij met hem). Zoals zijn bevel daartoe aangeeft, en er is eenstemmigheid onder de geleerden over de wettigheid ervan.

Haar voorgeschreven tijdstip:

Van het begin van de eclips tot de opklaring, wat het verdwijnen van de eclips betekent.

Haar wijze van verrichting:

Het aantal rak'aat (eenheden) is twee, waarin openlijk wordt gereciteerd. De beschrijving is als volgt:

A- Hij zegt de takbier voor de aanvang, verricht de openingsdu'a, zoekt toevlucht, zegt de 'Bismillah er-Rahman er-Rahim', reciteert de Al-Fatiha, en vervolgens reciteert hij een lange passage.

b- Vervolgens buigt hij langdurig.

Vervolgens richt hij zich op na de neerbuiging en

zegt: "Sami'a Allahu liman hamidah," daarna reciteert hij de Al-Fatiha, gevolgd door een lange recitatie die korter is dan de eerste.

D- Vervolgens buigt hij een lange buiging, korter dan de eerste buiging.

Vervolgens heft hij zijn hoofd op vanuit de buiging, zeggende: "Sami' Allah liman hamidah" (Allah hoort degene die Hem prijst).

En vervolgens verricht hij twee lange neerbuigingen.

Z- Vervolgens verheft hij zich voor de tweede raka'a (gebedseenheid), die gelijk is aan de eerste, maar iets korter van duur.

Haar aanbevolen handelingen volgens de soenna:

A) De oproep ervoor met de woorden: (Het gebed in groepsverband).

B) Dat het in groepsverband wordt gebeden.

C) Het verlengen van het gebed in zijn staande, buigende en neervallende posities.

D) Dat de tweede gebedsdeel korter is dan de eerste.

De vermaning daarna, en de aansporing tot het verrichten van goede daden en het vermijden van slechte daden.

Veelvuldig smeekbede, nederig smeken, om vergeving vragen en liefdadigheid.

De achttiende: Gebed om regen:

1. Istisqa: Het vragen om regen van Allah de

Verhevene door het neerdalen van regen bij droogte.

Het tijdstip waarop het gebed om regen wettig is voorgeschreven

Het gebed om regen wordt voorgeschreven wanneer de aarde dor is, de regen uitblijft en schade ontstaat door het uitblijven ervan. Er is voor hen geen andere uitweg dan zich nederig tot hun Heer te wenden, Hem om regen te vragen en Hem te smeken met verschillende vormen van smeekbede.

A: Soms door het gebed in groepsverband, of individueel.

B: En soms met een smeekbede tijdens de vrijdagpreek, waarbij de prediker bidt en de moslims zijn smeekbede beamen.

A: En soms met doe'a op elk moment, zonder gebed of preek.

De richtlijnen van het gebed om regen:

Een bevestigde soennah wanneer de reden ervoor aanwezig is, vanwege de handeling van de Profeet (vrede zij met hem), zoals in de hadith van Abdullah ibn Zaid (moge Allah tevreden met hem zijn) waarin hij zei:

«خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى الْمُصَلَّى، فَاسْتَسْقَى، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، وَقَلَبَ رِدَاءَهُ، وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ».

De Profeet (vrede zij met hem) ging naar de gebedsplaats, verrichtte het gebed om regen,

keerde zich naar de qibla, draaide zijn mantel om en bad twee rak'at.¹

De beschrijving van het gebed om regen:

De beschrijving van het gebed om regen op zijn plaats zoals het feestgebed. Het wordt aanbevolen om het te verrichten in de gebedsruimte zoals het feestgebed, en de regels ervan zijn als die van het feestgebed; in het aantal rak'aat (eenheden), het openlijk reciteren, en dat het gebeden wordt vóór de preek, en in de extra takbir's in de eerste en tweede rak'ah vóór de recitatie. Zoals eerder uiteengezet in het feestgebed. En hij/zij houdt één preek.

De negentiende: De voorschriften betreffende het dodengebed.

Eerst en vooral: voor wie aanwezig is bij de stervende:

1- Het is aanbevolen voor degene die aanwezig is bij een stervende om hem de woorden "Er is geen god dan Allah" (la illaha illa lah) in te fluisteren.

2- En het is aanbevolen om zich naar de Qibla (Mekka) te richten.

3- Het is aanbevolen om de ogen te sluiten.

4- Het is aanbevolen om de overledene na zijn overlijden met een doek te bedekken.

5- Men dient haast te maken met zijn

¹ Overgeleverd door al-Boekhari met nummer (1012), en Moeslim met nummer (894).

voorbereiding.

6- Men moet zich haasten met het aflossen van zijn schulden.

7- De overledene wordt ritueel gewassen en gekleed in een lijkwade, beide zijn een collectieve verplichting.

Ten tweede: De voorschriften voor het gebed voor een overledene.

Het oordeel ervan is: Het is een collectieve verplichting.

Voorwaarden ervan:

1- Zich richten naar de Qibla (Mekka).

2- Het bedekken van het intieme gebied.

3) Het vermijden van onreinheid.

4) De reinheid van de biddende en degene voor wie gebeden wordt.

5) De islam van de biddende en degene voor wie gebeden wordt.

6) Aanwezigheid bij de begrafenis indien het in de stad is.

7- Dat hij verantwoordelijk is.

Haar zuilen:

1- Het verrichten van de gebeden daarin.

2) De vier Takbirs.

3) Het reciteren van Al-Fatiha.

4) Gebeden zij met de Profeet (vrede zij met hem).

5) Het verrichten van smeekbeden voor de overledene.

6. De volgorde.

7- Overgave.

Haar aanbevolen profetische handelingen

(Soenan):

1- Het opheffen van de handen bij elke Takbir.

2- Het zoeken van toevlucht (Het zoeken van bescherming of toevlucht nemen tot Allah tegen het kwaad).

3- Het verrichten van smeebeden voor zichzelf en voor de moslims.

4) Het stilletjes reciteren.

5- Dat hij na de vierde takbier en voor de tasliem even blijft staan.

6) Het plaatsen van de rechterhand op de linkerhand op de borst.

7) Het naar rechts kijken tijdens het uitspreken van de groet (salaam).

Haar wijze van verrichting:

De imam en de individuele bidder staan bij de borst van de man en het midden van de vrouw, zeggen de openings-takbier, zoeken toevlucht, beginnen niet met de openingsgebeden, zeggen Bismillah, en reciteren de Al-Fatiha.

Vervolgens zegt hij de takbier, verricht het gebed voor de Profeet ﷺ, zegt opnieuw de takbier, en bidt voor de overledene zoals voorgeschreven. Zoals de uitspraak van de Profeet -vrede zij met hem-:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنثَانَا، وَشَاهِدِنَا وَعَائِيْنَا»

اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِيمَانِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ».

"O Allah, vergeef onze levenden en onze doden, onze kleinen en onze groten, onze mannen en onze vrouwen, onze aanwezigen en onze afwezigen. O Allah, wie U van ons in leven houdt, laat hem leven in geloof, en wie U van ons laat sterven, laat hem sterven in de Islam. O Allah, onthoud ons zijn beloning niet, en laat ons niet dwalen na hem".¹.

En Hij zegt:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدَلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ».

"O Allah, vergeef hem en heb genade met hem, geef hem welzijn en schenk hem vergiffenis, eer zijn verblijf, verruim zijn toegang, was hem met water, sneeuw en hagel, en reinig hem van de zonden zoals U een wit kledingstuk reinigt van vuil. Vervang zijn huis door een beter huis, zijn familie door een betere familie, en zijn echtgenoot door een betere echtgenoot. Laat hem het paradijs binnengaan, en bescherm hem tegen de bestraffing van het graf en

¹ Overgeleverd door Aboe Dawoed (3201), At-Tirmidhi (1024), die zei: 'Dit is een goed en authentiek overlevering'.

tegen de bestraffing van het vuur"¹. Vervolgens zegt hij de takbir, blijft daarna even staan, en groet dan eenmaal naar rechts.

Het derde onderwerp: Zakaat:

1- Definitie van de Zakaat en haar positie:

Zakaat (Aalmoes) in de taal: groei en toename.

De Zakaat volgens de islamitische wetgeving: een verplichte recht in specifieke bezittingen voor een bepaalde groep.

En het vormt de derde pijler van de Islam, En het wordt in tweeëntachtig plaatsen in de Koran naast het gebed genoemd, wat wijst op het grote belang ervan.

Allah zegt:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَعَاتُوا الزَّكَاةَ...﴾

(En verricht de gebeden correct en geef zakaat...) [Soerat Al-Baqara: 43].

En hij (vrede zij met hem) zei:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ».

"Islam is gebouwd op vijf pijlers: de getuigenis dat er geen god is dan Allah, en dat Mohammed Zijn boodschapper is, het verrichten van het gebed, het geven van de zakaat, het verrichten van de bedevaart naar het Huis (de Ka'bah), en het vasten

¹ Overgeleverd door Moeslim (962).

tijdens de maand Ramadan"¹.

En er is unanimititeit onder de moslims over de verplichting ervan, En over de ongelovigheid van degene die de verplichting ervan ontkent, En het bestrijden van degenen die weigeren het uit te geven.

2- De voorwaarden voor de verplichting van de Zakaat:

A) Vrijheid: Het is niet verplicht voor de slaaf, want hij bezit geen rijkdom, en wat hij in handen heeft, behoort toe aan zijn meester, dus de zakaat is de verantwoordelijkheid van zijn meester.

B) De Islam: het gebed is niet verplicht voor een ongelovige, omdat het een daad van toewijding en gehoorzaamheid is, en de ongelovige behoort niet tot degenen die toewijding en gehoorzaamheid tonen.

C) Bezit van de Nisab: Het is niet verplicht voor bedragen onder de Nisab, wat een vastgesteld bedrag aan rijkdom is.

D) olledige eigendom: het vermogen moet volledig en compleet eigendom zijn van de persoon, want er is geen Zakaat verschuldigd op vermogen waarvan de eigendom niet vaststaat, zoals bij een schuld van een contract.

E) Het verstrijken van een jaar over het geld:

¹ Overgeleverd door al-Boekhari onder nummer (8), en Moeslim onder nummer (111).

Hadith: 'Aa'ishah, moge Allah tevreden over haar zijn, zei in een overlevering:

«لَا زَكَاةَ فِي مَالٍ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ».

"Er is geen zakaat op rijkdom totdat er een jaar overheen is gegaan"¹.

3- De vermogens waarover Zakaat verschuldigd is:

Eerst en vooral: de runderen,

Dit zijn de kamelen, runderen en schapen, en Zakaat is verplicht onder twee voorwaarden:

1- Dat zij wordt gehouden voor melk en voortplanting, niet voor arbeid.

2- Ze moeten grazend zijn (d.w.z. weidend), Zakaat is niet verplicht voor dieren die worden gevoederd met voer dat voor hen is gekocht of verzameld uit gras of andere bronnen. Er is geen zakaat verschuldigd voor dieren die slechts een deel van het jaar grazen en niet het gehele of grootste deel ervan.

4- De nisaab van de runderen:

1- Zakaat van de kamelen:

Indien aan de voorwaarden is voldaan, is één schaap verplicht voor elke vijf kamelen, twee schapen voor tien, drie schapen voor vijftien, en vier schapen voor twintig. Zoals aangegeven door de Sunnah en de consensus. Wanneer ze de leeftijd

¹ Overgeleverd door Ibn Madjah (1792), At-Tirmidhi (63) en (631).

van vijftientig jaar bereikt, is er sprake van een 'Bint Makhad', wat betekent dat ze één jaar heeft voltooid en het tweede jaar is ingegaan. Als dit niet beschikbaar is, volstaat een 'Ibn Laboon'.

Wanneer de kamelen zesendertig bereiken, is een 'bint laboon' verplicht, wat betekent dat zij twee jaar oud is geworden.

Wanneer zij zes en veertig bereikt, is een 'hiqqa' verplicht, wat betekent dat het dier drie jaar oud moet zijn.

Wanneer het aantal kamelen eenenzestig bereikt, is een vierjarige kameel verplicht als Zakaat.

Wanneer het totaal aantal kamelen zesenzeventig bereikt, zijn er twee jonge vrouwelijke kamelen verschuldigd.

Wanneer de kamelen eenennegentig bereiken, zijn er twee verplichte rechten.

Als het totale aantal kamelen meer dan honderdtwintig met één bedraagt, zijn er drie jonge vrouwelijke kamelen verschuldigd, vervolgens voor elke veertig een jonge vrouwelijke kameel en voor elke vijftig een volwassen vrouwelijke kameel.

2- Zakaat van de koeien:

Het is verplicht wanneer de voorwaarden zijn vervuld en het aantal dertig bereikt: een 'tabi' of 'tabi'a'; wat betekent dat elk van hen een jaar heeft voltooid en het tweede jaar is ingegaan.

En er is niets onder de dertig.

Wanneer het veertig dagen bereikt, is een volwassen koe verplicht, namelijk: een koe die twee jaar oud is.

Als het totale aantal runderen meer dan veertig bedraagt, is het verplicht om voor elke dertig een 'tabi' of 'tabi'a' te geven, en voor elke veertig een 'musinna'.

Zakaat van de schapen:

Als het totaal aantal schapen veertig bereikt, of het nu om rammen of geiten gaat, dan is er één schaap verschuldigd, namelijk een eenjarige ram of een vrouwelijke geit.

Er is geen Zakaat verschuldigd voor schapen als hun aantal minder dan veertig is. Wanneer het totaal aantal schapen honderd en eenentwintig bereikt; zijn er twee schapen verplicht. Wanneer het tweehonderd en één bereikt; zijn er drie schapen verplicht.

Dan wordt de verplichting daarin vastgesteld na deze hoeveelheid, en is er voor elke honderd schapen één schaap verschuldigd, dus voor vierhonderd schapen vier schapen, enzovoort.

Ten tweede: Zakat van de winsten van de landbouw:

Wat uit de aarde komt, is van twee soorten:

1- De granen en de vruchten.

2- De Metalen.

Het eerste type: granen en vruchten:

Zakaat is verplicht voor gewassen zoals tarwe,

gerst en rijst. In de vruchten; zoals: dadels en rozijnen, Het is niet verplicht voor andere planten, zoals peulvruchten en groenten.

De voorwaarden voor de verplichting van Zakaat op gewassen en vruchten:

1) Dat het gespaard is: er is geen Zakaat op wat niet wordt gespaard, zoals fruit en groenten.

2) Het moet meetbaar zijn: er is geen zakaat verschuldigd op zaken die per stuk of gewicht worden verkocht, zoals watermeloenen, uien, granaatappels, en dergelijke.

3) Dat de opbrengst het minimumbedrag (nisaab) bereikt waarvoor zakāh verplicht is , namelijk vijf awsaq, wat overeenkomt met circa 650 liter aan graan of dadels; wat minder is dan dit vastgestelde rituele minimum, is vrijgesteld van de verplichting.

4) Dat het nisaab in bezit is op het moment dat de zakat verplicht wordt.

Als iemand het bezit na het tijdstip waarop de zakaat verplicht wordt, is de zakaat niet verplicht voor hem, zoals wanneer hij het koopt of als geschenk ontvangt na de oogst.

Tijdstip van de verplichting van haar Zakaat:

Zakaat is verplicht voor gewassen en vruchten zodra ze rijp beginnen te worden. En het is een teken van het begin van rechtschapenheid, als volgt:

A- In de liefde: wanneer deze intens en hard

wordt en stevig is.

B- Bij de vruchten van de dadelpalm: wanneer zij rood of geel worden.

C: In de druif: dat het zacht en zoet is.

De vereiste hoeveelheid ervan:

De nisab voor granen en vruchten: vijf wasaq, Een wasq is zestig sâ'. Het nisaab is driehonderd profetische sâ', wat gelijk is aan ongeveer 900 kilogram.

Het bedrag van de verplichte Zakaat daarin:

Er is een tiende verschuldigd op wat zonder kosten of moeite wordt geïrrigeerd, zoals datgene wat door regenwater en bronnen wordt bevoeid.

Er is een verplichting van een halve tiende voor wat wordt geïrrigeerd met kosten en moeite, zoals gewassen die worden bevoeid met water dat uit putten en rivieren wordt gepompt door middel van dieren of moderne machines.

Het tweede type: de metalen:

Een van de vormen van wat uit de aarde komt: mineralen, En het betreft wat uit de aarde wordt gewonnen dat niet van haar soort is; zoals goud, zilver, ijzer en edelstenen.

Tijdstip van de verplichting van Zakaat daarin:

Wanneer hij het bezit en er eigenaar van wordt, dient hij onmiddellijk de zakaat (aalmoes) ervan te geven, aangezien het niet vereist is dat er een jaar voorbijgaat. Haar limiet is de limiet voor goud en zilver, en er wordt een kwart van een tiende van de

waarde ervan uitgegeven.

Ten derde: Zakaat over edelmetalen:

De edelmetalen zijn: goud, zilver en bankbiljetten, en hun zakaat is verplicht, En het bewijs is : De volgende uitspraak van Allah de Verhevene :

﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

(En er zijn er die het goud en zilver hamsteren en het niet op de weg van Allah uitgeven – verkondig aan hen een pijnlijke bestraffing 34) [At-Tawba:34]

En in een andere overlevering:

«مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي فِيهَا حَقَّهَا؛ إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ».

"Er is geen eigenaar van goud of zilver die zijn recht daarop niet voldoet, tenzij op de Dag des Oordeels. Dan zullen voor hem platen van vuur worden voorbereid»¹.

De geleerden zijn het er unaniem over eens dat zakaat verplicht is op goud en zilver, en bankbiljetten hebben dezelfde juridische status als goud en zilver omdat zij hun plaats hebben ingenomen in het monetaire verkeer.

De nisab van de Zakaat in edelmetalen, en de

¹ Overgeleverd door Al-Boekhari (1402) en Moeslim (2287).

hoeveelheid die daarin verplicht is:

Het is de limiet voor goud of zilver; omdat zij hun plaats hebben ingenomen als betaalmiddel. Wanneer de limiet van een van beiden is bereikt, is zakaat verplicht. Tegenwoordig wordt de limiet voor bankbiljetten meestal in zilver geschat, omdat het goedkoper is dan goud en dus eerder de limiet bereikt. Wanneer een moslim een waarde bezit die gelijk is aan 595 gram zilver en er een volledig Islamitisch jaar is verstreken, is de Zakaat daarop verplicht. De waarde van een gram zilver verandert van tijd tot tijd. Dus als iemand een klein bedrag aan geld heeft en niet weet of het de nisab heeft bereikt, moet hij de zilverhandelaren vragen naar de waarde van een gram zilver en deze vervolgens vermenigvuldigen met 595. Het resultaat is de nisab.

Voordeel: Als men de zakat van zijn vermogen wil geven, verdeelt men het nisaab door veertig, en wat daaruit komt is het verschuldigde bedrag.

Ten vierde: Zakat van de goederen.

Het betreft datgene wat bestemd is voor verkoop en aankoop met het oog op winst.

De handelsgoederen omvatten alle soorten bezittingen behalve contant geld; zoals auto's, kleding, stoffen, ijzer, hout en andere zaken die voor de handel zijn bestemd.

Voorwaarden voor de verplichting van zakaat van

de goederen:

1- Dat hij het bezit door zijn eigen handelingen; zoals verkoop, verhuur en andere vormen van verworven inkomsten.

2- Dat hij het bezit met de intentie van handel; met de bedoeling er winst mee te maken, want daden zijn volgens de intenties, en handel is een daad, dus moet de intentie ermee gepaard gaan zoals bij alle andere daden.

3- Dat de waarde de nisab van een van de twee valuta's bereikt.

4- Het voltooiën van het jaar, dat wil zeggen het verstrijken van een jaar.

Hoe de zakaat op goederen uit te geven:

De waarde van de handelsgoederen wordt bij het voltooiën van het jaar bepaald in een van de twee valuta's, goud of zilver. Wanneer het wordt gewaardeerd en de limiet bereikt met een van de twee edelmetalen, wordt een kwart van een tiende van de waarde ervan uitgegeven.

Vijfde: Zakaat Alfitr:

Het is de verplichte daad van liefdadigheid aan het einde van de maand Ramadan, Het werd opgelegd in het tweede jaar na de migratie.

Het oordeel ervan is:

Zakaat Al-fitr is verplicht voor elke moslim die op de dag van het feest en de nacht daarop voedsel bezit dat meer is dan wat hij en zijn gezin nodig hebben. Het is verplicht voor elke moslim, man of

vrouw, jong of oud, vrij of slaaf, Dit wordt vermeld in een hadieth:

«فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ، وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَى، وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، مِنَ الْمُسْلِمِينَ».

"De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft de zakaat al-Fitr verplicht gesteld voor zowel de slaaf als de vrije, de man als de vrouw, en voor zowel jong als oud onder de moslims"¹. En verplichting in de zin van: opleggen en noodzakelijk maken.

De wijsheid achter de wettigheid ervan:

Ibn Abbaas (moge Allah over hem en zijn vader tevreden zijn) zei:

«فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ؛ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ، وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ».

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft de zakaat al-fitr ingesteld als zuivering voor de vastende persoon van nutteloze gesprekken en ongepast gedrag, en als voedsel voor de behoeftigen.²

De tijd van verplichting en het voldoen ervan:

De zakaat al-fitr wordt verplicht bij zonsondergang op de avond van Eid. Het is aanbevolen om de zakaat al-fitr op de dag van Eid

¹ Overgeleverd door al-Boekhari (1432) en Moeslim (984).

² Overgeleverd door Aboe Dawoed (1609), en Ibn Madjah (1827), en geauthenticeerd door Al-Albani in Sahih Aboe Dawoed (1609).

te geven, bij voorkeur voordat men naar het Eid-gebed gaat. Het is niet toegestaan om het uit te stellen tot na het Eid-gebed, Als hij het uitstelt tot na het Eid-gebed, is het verplicht voor hem om het alsnog te geven, en hij is zondig door het uitstellen buiten de voorgeschreven tijd.

Het is toegestaan om het één of twee dagen voor Eid te geven.

De hoeveelheid ervan en wat eruit voortkomt:

Een sâ' van het gebruikelijke voedsel van de mensen in het land, zoals rijst, dadels, tarwe of andere soorten. De maat van een sâ' is ongeveer drie kilogram. Het is niet toegestaan om de waarde te geven door geld in plaats daarvan te betalen; omdat dit in strijd is met het bevel van de boodschapper van Allah (vrede zij met hem).

Het geven van de zakaat en haar bestedingsdoelen:

Tijd van het uitgeven ervan:

Het is verplicht om de zakat onmiddellijk te geven zodra de tijd van verplichting is aangebroken. Het is niet toegestaan om het uit te stellen, behalve in geval van noodzaak, zoals wanneer het geld zich in een ver land bevindt en er niemand is die hij kan machtigen.

Plaats van uitgave:

Het is beter om de zakaat uit te geven in het land waar het vermogen zich bevindt, Het is toegestaan om het geld van het ene land naar een ander land over te brengen in bepaalde gevallen:

Als er in het land niemand is die de zakaat nodig heeft.

B: Als er een behoeftige familielid in een ander land is.

A: Indien er een wettelijke noodzaak bestaat om het te verplaatsen, zoals het verplaatsen naar gebieden van moslims die getroffen zijn door hongersnoden en overstromingen.

De zakaat is verplicht op het vermogen van zowel de minderjarige als de geestelijk onvolwaardige, vanwege de algemene bewijzen. Hun voogd is verantwoordelijk voor het voldoen ervan uit hun vermogen. En het is niet toegestaan om de zakaat te geven zonder intentie, De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ».

"Voorwaar, de beloning van daden hangt af van de intenties"¹.

De ontvangers van de zakaat:

De categorieën die de zakaat ontvangen zijn acht:

Het eerste type: de armen:

Zij zijn degenen die niet in hun basisbehoeften van onderdak, voedsel en kleding kunnen voorzien. En het bedrag van de zakaat dat zij geven, moet

¹ Overgeleverd door Al-Boekhari onder nummer (1) en Moeslim onder nummer (1907).

voldoende zijn voor hun eigen behoeften en die van hun gezinsleden voor een jaar.

De tweede categorie: De behoeftigen:

Zij zijn degenen die het grootste deel van hun behoeften kunnen vervullen, maar niet volledig, zoals iemand met een salaris dat niet genoeg is voor een heel jaar.

Het bedrag van de zakaat dat zij geven: voldoende om in hun eigen behoeften en die van hun gezinsleden te voorzien voor een jaar.

Het derde onderdeel: degenen die eraan werken:

En zij zijn degenen die door de leider worden belast met het inzamelen van de zakaat, of die verantwoordelijk zijn voor het bewaren ervan of het bezorgen aan de behoeftigen.

De hoeveelheid zakaat die zij geven: het is de beloning voor hun werk, zolang zij geen loon of salaris van de staat ontvangen.

De vierde soort: degenen wiens harten gewonnen zijn:

En zij zijn degenen van wie men hoopt dat hun gift hun bekering tot de Islam, de versterking van hun geloof, of het afwenden van hun kwaad van de Moslims zal bevorderen.

De hoeveelheid zakaat die zij geven: is voldoende om hun harten te winnen.

Het vijfde onderdeel: de slaven:

En het betekent: de bevrijding van slaven en contractarbeiders.

De Mokatib: is de slaaf die zichzelf heeft gekocht van zijn Bezitter, Het omvat ook de losprijs voor moslimgevangenen in de oorlogen.

De zesde categorie: de schuldenaars, en zij zijn van twee soorten:

Ten eerste: Degene die een schuld heeft vanwege zijn eigen behoefte en niet in staat is om zijn schuld af te lossen. En hij ontvangt wat voldoende is voor zijn religie.

Ten tweede: Degene die een schuld heeft vanwege zijn inspanningen om verzoening tussen mensen te bewerkstelligen, En hij krijgt wat voldoende is om zijn schuld te voldoen, zelfs als hij rijk is.

De zevende categorie: op de weg van Allah:

En zij zijn degenen die strijden op de weg van Allah.

De hoeveelheid die zij aan de zakaat geven: wat voldoende is voor hun jihad op de weg van Allah; zoals vervoermiddelen, wapens, voedsel en andere benodigdheden.

Het achtste type: Ibn as-Sabil:

En hij is de reiziger wiens middelen zijn uitgeput of van wie is gestolen, en die geen geld meer heeft om naar zijn land terug te keren.

De hoeveelheid zakaat die zij geven: voldoende om het naar hun land te brengen, zelfs als zij daar rijk zijn.

Het vierde onderwerp: Het vasten.

Het vasten is:

Het belijden van toewijding aan Allah door zich te onthouden van handelingen die de vasten verbreken, vanaf het aanbreken van de dageraad tot het vallen van de avondschemering.

- En het vormt een fundamentele pilaar van de Islam, En een verplichting van de verplichtingen van Allah de Verhevene, Bekend uit de religie als noodzakelijk. Het verplichte karakter ervan wordt aangetoond door de Koran, de Soennah en de consensus van de moslims.

Allah zegt:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ
وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ...﴾

(De maand Ramadan (is de maand) waarin de Koran, een leiding voor de mensheid en duidelijke bewijzen voor de leiding en het onderscheid, geopenbaard is. Dus wie van jullie de (nieuwe maan van de eerste nacht) van de maand Ramadan ziet, moet die maand vasten...) [Soerat Al-Baqara: 185].

Voorwaarden waaronder het vasten in ramadan verplicht wordt gesteld:

- 1- De Islam; het is niet geldig van een ongelovige.
- 2- De puberteit, het is niet verplicht voor de onvolwassen persoon. Het vasten is geldig voor een onderscheidend kind en geldt voor hem als een

vrijwillige daad.

3- Het verstand; het vasten is niet verplicht voor een krankzinnige, noch is het geldig van hem; vanwege het ontbreken van intentie.

4- De macht over Hem, Het is niet verplicht voor de zieke die daartoe niet in staat is, En niet voor de reiziger, En zij maken het goed zodra het excuus, ziekte of reis, is verdwenen. Voor de geldigheid ervan bij de vrouw is vereist: het stoppen van de menstruatie en postnatale bloeding.

De intrede van de maand ramadan wordt bevestigd door een van de twee zaken, namelijk:

a - Het zien van de nieuwe maansikkel van de maand Ramadan, De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«صُومُوا لِرُؤْيَيْتِهِ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَيْتِهِ».

"Vast voor zijn verschijning, en verbreek het vasten voor zijn verschijning"¹.

b- Het voltooiën van de maand Sha'ban tot dertig dagen, indien de sikkel van ramadan niet wordt gezien, of als wolken, stof of iets dergelijks het zicht belemmeren, volgens de woorden van de Profet (vrede zij met hem):

«فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ؛ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا».

¹ Overgeleverd door al-Boekhari onder nummer (1810), en Moeslim onder nummer (1086).

Maar als het voor jullie bewolkt is, voltooi dan het aantal van Sha'ban tot dertig dagen.¹

De intentie bij het vasten:

Vasten, net als andere vormen van aanbidding, is alleen geldig met een intentie, De tijd voor het verplicht stellen van de intentie bij het vasten verschilt van andere vormen van vasten, en dit wordt als volgt toegelicht:

Eerst: Het verplichte vasten; zoals het vasten tijdens ramadan, het inhalen van gemiste dagen of het nakomen van een gelofte, waarvoor de intentie 's nachts voor zonsopgang moet worden gemaakt. De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصَّيَّامَ مِنَ اللَّيْلِ فَلَا صِيَامَ لَهُ».

"Wie niet de intentie heeft om te vasten vanaf de nacht, heeft geen vasten"².

Ten tweede: Vrijwillig vasten, en het is toegestaan dat een persoon het voornemen maakt gedurende de dag. Mits hij na het aanbreken van de dageraad geen voedsel heeft genuttigd dat het vasten verbreekt.

Zaken die het vasten ongeldig maken:

De eerste: Geslachtsgemeenschap: Wanneer iemand geslachtsgemeenschap heeft, wordt zijn

¹ Overgeleverd door al-Boekhari met nummer (1909).

² Overgeleverd door Ahmed (26457), Aboe Dawoed (2454), en An-Nasa'i (2331) en de formulering is van hem (An-Nasa'i).

vasten ongeldig en moet hij die dag waarop hij gemeenschap had, inhalen. En hij moet naast de inlossing ook boetedoening verrichten, namelijk: het bevrijden van een slaaf, Als hij dat niet kan vinden, dan moet hij twee opeenvolgende maanden vasten. Als hij daartoe niet in staat is vanwege een geldige religieuze reden, dan dient hij zestig armen te voeden, waarbij elke arme een halve sâ‘ van het in het land gebruikelijke voedsel ontvangt.

De tweede: Het vrijkomen van zaad door kussen, aanraking, masturbatie of herhaaldelijk kijken, vereist alleen inhalen zonder boetedoening; want boetedoening is specifiek voor geslachtsgemeenschap. Wat betreft iemand die slaapt en een natte droom heeft, waardoor er zaadlozing plaatsvindt; er is niets op hem van toepassing, omdat dit buiten zijn wil om gebeurt. Hij moet zich wassen van djanaabah (onreinheid na geslachtsgemeenschap).

Het derde: Opzettelijk eten en drinken. Op basis van het volgende vers

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى الْإِيلِ...﴾

Eet en drink totdat je de witte draad van de ochtendstond van de zwarte draad kan onderscheiden, voltooi dan jullie vasten tot de schemering... [Al-Baqarah:187].

Wat betreft degene die uit vergetelheid heeft gegeten of gedronken; er rust geen schuld op hem; Dit wordt vermeld in een hadieth:

«مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَّ صَوْمُهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ».

"Wie vergeet dat hij aan het vasten is en daardoor eet of drinkt, laat hem zijn vasten voortzetten, want het is Allah die hem te eten en te drinken heeft gegeven"¹.

De vierde: Het bewust opwekken van braken. Echter, als iemand zonder opzet moet braken, heeft dit geen invloed op zijn vasten. De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«مَنْ دَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلَيْقُضِ».

Wie door overgeven wordt overmand, hoeft niet te compenseren, maar wie opzettelijk braakt, laat hem het vasten inhalen.²

De vijfde: Het verwijderen van bloed uit het lichaam; door middel van hijama, aderlating, of bloedafname voor donatie om een zieke te helpen; dit alles verbreekt het vasten. Het afnemen van een kleine hoeveelheid bloed voor analyse heeft geen invloed op het vasten. Evenzo heeft het onvrijwillig bloeden, zoals een bloedneus, wonden of het

¹ Overgeleverd door al-Boekhari met nummer (6669), en Moeslim met nummer (2709).

² Overgeleverd door Aboe Dawoed (2380), At-Tirmidhi (719), en Ibn Madjah (676).

trekken van een tand, geen invloed op het vasten.

Degenen voor wie het is toegestaan om het vasten tijdens ramadan te onderbreken:

Het eerste onderdeel: Voor wie het toegestaan is om het vasten te verbreken en wie verplicht is om het later in te halen, namelijk:

Ten eerste: De zieke wiens genezing wordt verwacht en die schade ondervindt van het vasten of voor wie het vasten moeilijk is.

2. De reiziger; ongeacht of hij ontberingen ervaart tijdens de reis of niet.

En het bewijs voor beide is: Zijn uitspraak, verheven is Hij:

﴿...وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ...﴾

(...en iedereen die ziek is of op reis, moet hetzelfde aantal dagen (inhalen) op andere dagen...) [Soerat Al-Baqara: 185].

Ten derde: voor een zwangere of borstvoedende vrouw, als het vasten moeilijk voor hen is, of schadelijk voor hen of hun kind, dan worden zij beschouwd als zieken, en is het toegestaan voor hen om het vasten te verbreken. Echter, zij zijn verplicht om de gemiste vastendagen op een ander tijdstip in te halen.

Ten vierde: de menstruerende vrouw en de vrouw in bevallingsvloed, het is verplicht voor hen om niet te vasten, En hun vasten is niet geldig, en zij moeten de gemiste vastendagen op andere dagen

inhalen.

Het tweede onderdeel: degenen aan wie het toegestaan is om het vasten te verbreken en die verplicht zijn tot boetedoening zonder inhaalfasten, namelijk:

1. De zieke wiens genezing niet te verwachten is.

Ten tweede: de bejaarde persoon die niet in staat is om te vasten.

Zij verbreken hun vasten en voeden voor elke dag van de maand ramadan een arme. En als de oudere de staat van seniliteit bereikt, dan wordt de verantwoordelijkheid (taklif) van hem opgeheven; hij hoeft niet te vasten en er is niets tegen hem.

Tijdstip van de rechtspraak en het voorschrift van het uitstellen ervan:

Het inhalen van de vastendagen van Ramadan moet plaatsvinden tussen de ramadan en de daaropvolgende ramadan. Het is beter om proactief te zijn in jurisprudentie over geschillen en justitie. Het is niet toegestaan om het inhalen uit te stellen tot na de volgende Ramadan. 'Aa'ishah, moge Allah tevreden over haar zijn, zei:

«كَانَ يَكُونُ عَلَيَّ الصَّوْمُ مِنْ رَمَضَانَ، فَمَا أُسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَ إِلَّا فِي شَعْبَانَ

لِمَكَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ».

“Het kwam voor dat ik vastendagen uit de maand ramadan moest inhalen, maar ik kon die pas in de maand sha‘bān inlossen — uit respect voor de

plaats van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) in mijn leven.”¹.

Wie het inhalen van de vastendagen uitstelt tot na de volgende ramadan, bevindt zich in een van de twee situaties:

1. Het uitstellen vanwege een geldige religieuze reden, zoals wanneer de ziekte voortduurt tot de volgende ramadan. In dit geval is alleen het inhalen van de vastendagen verplicht.

2. Het uitstellen zonder geldige religieuze reden; dit is zondig vanwege het uitstel, en hij moet berouw tonen, de vastendagen inhalen en een arme voeden voor elke dag.

Vrijwillig vasten voor degene die nog vastendagen moet inhalen:

Wie nog dagen van de ramadan moet inhalen, doet er goed aan dit te doen voordat hij aan het vrijwillige vasten begint. Echter, als het gaat om vrijwillige vastendagen waarvan de tijd beperkt is, zoals de vastendagen van Arafat en Asjoera, dan vast men deze dagen voordat men de gemiste vastendagen inhaalt; omdat de tijd voor het inhalen ruim is, terwijl Asjoera en Arafat voorbijgaan. Echter, men vast niet zes dagen van Shawwal voordat men de gemiste vastendagen heeft ingehaald.

Dagen waarop het niet is toegestaan te vasten:

¹ Overgeleverd door al-Boekhari (1849) en Moeslim (1846).

1- Het vasten op de dag van Eid al-Fitr en Eid al-Adha is verboden.

2- Het vasten tijdens de Dagen van Tashreeq in de maand Dhu al-Hijjah. Behalve voor de tamattu' en qiraan in de bedevaart als er geen offerdier beschikbaar is, De Tashreeq-dagen zijn: de elfde, twaalfde en dertiende dag van de maand Dhoe al-Hijjah.

3- De dag van twijfel vanwege de twijfel, dat is de dertigste dag van Sha'ban, Als zijn nacht een nacht van wolken of stof is die het zien van de nieuwe maansikkel verhindert.

Wat afkeurenswaardig is om te vasten:

a - Het afzonderlijk vasten van de maand rajab.
b- Het afzonderlijk vasten op de dag van vrijdag, vanwege het verbod daarop. Als hij een dag ervoor of erna vast, verdwijnt de afkeuring.

Het aanbevolen vasten:

a- Zes dagen van de maand shawwal. b- Het vasten tijdens de eerste negen dagen van de maand dhoe al-hijjah – met als meest benadrukte dag de dag van 'arafah – is sterk aanbevolen, behalve voor de pelgrim: voor hem geldt het niet als aanbevolen. Het vasten op deze dag wist de zonden uit van twee jaren.

c- Het vasten van drie dagen per maand, waarbij het beter is om deze te laten samenvallen met de 'Witte Dagen', namelijk: de dertiende, veertiende

en vijftiende. d- Het vasten op de maandagen en donderdagen van elke week, omdat de Profet (vrede zij met hem) deze dagen vastte; omdat de daden van de dienaren op deze dagen worden gepresenteerd.

Vrijwillig vasten:

a - Het vasten van Daawoed (vrede zij met hem): hij vastte één dag en brak zijn vasten de volgende dag.

b- Het vasten van de maand Allah, muharram, is de beste maand om te vasten, en het meest aanbevolen is het vasten op de dag van Ashura, de tiende van muharram, en men vast ook op de negende dag erbij; vanwege de uitspraak van de Profet (vrede zij met hem):

«لَيْتَنُ بَقِيْتُ إِلَى قَابِلٍ لِأَصُومَنَّ التَّاسِعَ».

"Als ik tot volgend jaar leef, zal ik zeker op de negende vasten."¹. En het wist de zonden van het voorgaande jaar uit.

Het vijfde onderwerp: De Hadj en de Oemra

Hadj taalkundig betekent: het voornemen. En volgens de Islamitische wet: de intentie om het Heilige Huis van Allah en de heilige plaatsen te bezoeken binnen een vastgestelde periode om specifieke rituelen uit te voeren.

¹ Overgeleverd door Moeslim onder nummer (1134).

En de Umrah: In de taal: het bezoek.

Bezoek aan het Heilige Huis op elk willekeurig tijdstip voor het verrichten van specifieke rituelen.

Hadj is een van de pijlers van de islam en een van zijn grote fundamenten, Het werd verplicht gesteld in het negende jaar van de hijra, De profeet Mohammed (vrede zij met hem) verrichtte slechts één bedevaart; dat was de afscheidsbedevaart.

De bedevaart (Hadj) is verplicht eenmaal in het leven voor degene die daartoe in staat is, En wat meer is, is vrijwillig. Wat betreft de Oemrah, deze is verplicht volgens de mening van veel geleerden, Zoals de Profeet vrede zij met hem zei toen hem werd gevraagd: Is er voor vrouwen een verplichting tot jihad? Hij antwoordde:

«نَعَمْ، عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ لَا قِتَالَ فِيهِ: الْحَجُّ وَالْعُمْرَةُ».

"Ja, voor hen is er een djihad zonder strijd: de Hadj en de Oemrah"¹.

Voorwaarden voor de verplichting van de Hadj en Oemrah:

- 1- De Islam
2. Het verstand
- 3- Boeloegh (puberteit)
- 4- De vrijheid.
- 5- De bekwaamheid

De vrouw heeft een zesde voorwaarde; namelijk

¹ Overgeleverd door Ahmed (25198), An-Nasa'i (2627), en Ibn Majah (2901).

de aanwezigheid van een mahram (man met wie ze niet mag trouwen) die met haar meereist om het te vervullen. Het is niet toegestaan voor haar om te reizen voor de hadj of andere doeleinden zonder een mahram (man met wie ze niet mag trouwen). De Boodschapper (moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) heeft ook gezegd:

«لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ، وَلَا يَدْخُلُ عَلَيْهَا رَجُلٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ».

"Een vrouw mag niet reizen zonder een mahram (man met wie ze niet mag trouwen), en geen man mag bij haar binnenkomen tenzij zij vergezeld is door een mahram"¹.

De mahram van een vrouw is haar echtgenoot of iemand die haar permanent verboden is om mee te trouwen. zoals haar broer, vader, oom, neef en nonkel, Of vanwege een toegestane reden, zoals een broer door borstvoeding, of door aangetrouwde familie, zoals de echtgenoot van haar moeder en de zoon van haar echtgenoot.

De bekwaamheid: is de materiële en fysieke capaciteit, zodat men in staat is te reizen en de reis te verdragen, en voldoende financiële middelen heeft voor de heen- en terugreis. En ook zal hij voldoende vinden voor zijn kinderen en degenen voor wie hij financieel verantwoordelijk is, totdat hij naar hen terugkeert.

¹ Overgeleverd door al-Boekhari met nummer (1862), en Moeslim met nummer (1341).

En de weg naar de Hadj is veilig voor zijn persoon en bezittingen.

En wie in staat is met zijn rijkdom maar niet met zijn lichaam, zoals iemand die oud en zwak is of lijdt aan een chronische ziekte zonder hoop op herstel, is verplicht iemand aan te stellen om de bedevaart en de umrah namens hem te verrichten.

Er zijn twee voorwaarden voor degene wiens vertegenwoordiging in de Hadj en de 'Omrah geldig is:

1- Hij moet een volwassen, gezonde moslim zijn die in staat is de verplichting van de Hadj te vervullen.

2- Dat men de Hadj voor zichzelf heeft verricht als de Hadj van de islam.

De aanvangstijden en -plaatsen van het ihram:

Mawāqīt: meervoud van mīqāt, wat in de taal betekent: grens. En in religieuze termen: het is de plaats of tijd van aanbedding.

De bedevaart (Hadj) heeft specifieke tijden en plaatsen.

A- De tijdsgebonden momenten: Allah, de Verhevene, vermeldde deze met de woorden:

﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ...﴾

(De bedevaart vindt plaats in welbekende maanden; wie zich in die maanden tot de bedevaart verplicht, behoort zich daaraan te houden...)

[Al-Baqara:197].

Deze maanden zijn: Shawwal, Dhu al-Qa'dah, en de eerste tien dagen van Dhu al-Hijjah.

B: De ruimtelijke grenzen: Dit zijn de grenzen die de pelgrim niet mag passeren naar Mekka zonder in de staat van ihram te verkeren. Die zijn als volgt:

1- Dhu al-Hulayfa: de miqat voor de mensen van Medina.

2- Al-Juhfah: Miqat voor de mensen van de Levant, Egypte en de Maghreb.

3- Qarn al-Manazil: Nu bekend als As-Sail; de Miqat voor de mensen van Najd.

4- Dhat 'Irq: de Miqat voor de mensen van Irak.

5- Yalamlam: Miqat voor de mensen van Jemen.

En wie zijn woning binnen deze miqat-grenzen heeft, begint zijn ihram voor de hadj en oemra vanuit zijn woning. En degenen die uit Mekka komen; zij beginnen hun ihram vanuit Mekka en hoeven niet naar de miqat te gaan om in de staat van ihram te treden. Wat betreft de Umrah; zij gaan naar de dichtstbijzijnde grens van de heilige gebieden en betreden de staat van Ihram. En wie de hadj of de oemra wil verrichten, moet de intentie daartoe uitspreken vanaf de plaatsen die de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft vastgesteld, namelijk de eerder genoemde miqaats. Het is niet toegestaan voor iemand die de hadj of de 'umrah wil verrichten om de Miqat te passeren zonder Ihram.

Eenieder die de genoemde miqat-plaatsen passeert en er niet vandaan komt, moet daar de ihram aannemen.

Wie op weg is naar Mekka en geen van de genoemde miqat-plaatsen passeert over land, zee of lucht; hij moet zijn ihram aannemen wanneer hij zich op gelijke hoogte bevindt met de dichtstbijzijnde miqat. Volgens 'Omar ibn Al-Khattaab, moge Allah tevreden over hem zijn: "Let toe op haar spoor op uw weg."¹.

Wie per vliegtuig reist om de rituelen van de hadj of oemra te verrichten, moet de ihram aannemen zodra het vliegtuig de Miqat passeert die op zijn route ligt. Het is niet toegestaan voor hem om de staat van ihram uit te stellen tot de landing van het vliegtuig op de luchthaven.

Al-ihraam:

Het is de intentie om deel te nemen aan de bedevaart; In de Hadj is het: de intentie om deel te nemen aan de Hadj, Bij de Oemrah is het de intentie om de Oemrah binnen te gaan. En hij wordt pas een pelgrim als hij de intentie heeft om deel te nemen aan de hadj. Het louter dragen van de kleding van de staat van heiligheid (Ihram) zonder intentie is geen Ihram.

Aanbevolen handelingen tijdens de staat van ihram.

¹ Overgeleverd door Al-Boekhari met nummer (1531).

1- Het verrichten van een rituele wassing (ghoesl) voor de ihram over het gehele lichaam.

2. De man parfumeert zijn lichaam, niet zijn ihram-kleding.

3- Zijn ihram in een witte izaar en rida, en sandalen.

4- Dat men de ihram aanneemt terwijl men gezeten is en zich naar de Qibla (Mekka) richt.

De diverse vormen van de Hadj:

De persoon in de staat van ihram heeft de keuze uit de drie soorten rituelen, namelijk:

1- Het Tamattu'; dit houdt in dat men de staat van Ihram aanneemt voor de Umrah tijdens de maanden van de Hadj, deze voltooit, en vervolgens de staat van Ihram aanneemt voor de Hadj in hetzelfde jaar.

2- Al-Ifrad: Dit is wanneer men alleen de staat van Ihram voor de Hajj aanneemt vanaf de Miqat en in deze staat blijft totdat de handelingen van de Hajj zijn verricht.

3- De Qiran: Dit is wanneer men in de staat van ihram treedt voor zowel de hadj als de oemrah samen, of wanneer men in de staat van ihram treedt voor de oemrah en vervolgens de hadj eraan toevoegt voordat men begint met de Tawaf van de oemrah. Men heeft de intentie voor zowel de oemrah als de hadj vanaf de miqat, of voordat men begint met de Tawaf van de oemrah, en men verricht de Tawaf en de Sa'i voor beide.

En voor de genietende en de samenvoegende is er een boetedoening, als zij niet behoren tot de aanwezigen van de Heilige Moskee.

De beste van deze drie pelgrimstochten is de tamattu', omdat de profeet (vrede zij met hem) zijn metgezellen daartoe heeft aangespoord. Daarna komt de qiran, omdat het zowel een hadj als een oemra is, gevolgd door de ifrad.¹

A: Wanneer hij de staat van Ihram aanneemt voor een van deze rituelen, verricht hij de talbiyah na zijn Ihram en zegt:

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ».

"Hier ben ik, o Allah, hier ben ik. Hier ben ik, U heeft geen deelgenoot, hier ben ik. Voorzeker, de lof, de gunsten en het koninkrijk behoren U toe. U heeft geen deelgenoot"².

Het is een Soenna en het wordt aanbevolen om het veelvuldig te doen; mannen doen het luidop, terwijl vrouwen het stilletjes doen.

Haar tijd begint na de ihram en de laatste tijd is als volgt:

Ten eerste: de pelgrim dient deze te verwijderen voordat hij begint met de Tawaf.

Ten tweede: De pelgrim beëindigt het wanneer

¹ Overgeleverd door Moeslim onder nummer (1211).

² Sahih Al-Boekhari, nummer (1549).

hij begint met het werpen van de stenen op de Jamrah al-Aqabah op de dag van het offerfeest (Eid al-Adha).

Verboden handelingen in de staat van ihram:

Het eerste verbod: het scheren, knippen of uittrekken van haar van welke plek dan ook op het lichaam.

Het tweede verbod: het knippen of vijlen van de nagels van hand of voet zonder geldige reden. Als een nagel breekt en men deze verwijdert, is er geen boetedoening vereist.

Het derde verbod: het bedekken van het hoofd van de man met iets dat eraan vastzit, zoals een pet of een ghutra.

Het vierde verbod: Het dragen van genaaide kleding door mannen op hun lichaam of een deel ervan, zoals een hemd, tulband of broek. Al-mukhayyat: datgene wat precies is vervaardigd naar de maat van het lichaamsdeel, zoals leren schoenen, handschoenen en sokken. Wat betreft de vrouw, zij draagt tijdens de ihram wat zij wil voor haar behoefte aan bedekking, behalve dat zij geen niqab draagt. Zij bedekt haar gezicht met andere kledingstukken zoals de khimar en de jilbab wanneer zij langs vreemde mannen komt. Draag geen handschoenen op je handen.

Het vijfde verbod: parfum; omdat van de pelgrim wordt verlangd dat hij zich onthoudt van luxe en de verleidingen van deze wereld, en zich richt op het

hiernamaals.

Het zesde verbod: Het doden en vangen van wild. De persoon in de staat van ihram mag geen wild vangen, niet helpen bij het vangen ervan, en het niet slachten.

Het is verboden voor de pelgrim om te eten van wat hij heeft gevangen, of wat voor hem is gevangen, of waarbij hij heeft geholpen bij de jacht; omdat het voor hem als dood vlees is.

Wat betreft de jacht op zee; het is niet verboden voor de pelgrim in de staat van ihram om te vissen. Het is ook niet verboden om tamme dieren zoals kippen en vee te slachten, aangezien deze niet als wild worden beschouwd.

Het zevende verbod: Het sluiten van een huwelijkscontract voor zichzelf of voor een ander, of als getuige optreden.

Het achtste verbod: Geslachtsgemeenschap. Wie gemeenschap heeft vóór de eerste ontbinding, diens ritueel wordt ongeldig. Hij moet doorgaan en zijn rituelen voltooiën, en het het volgende jaar opnieuw verrichten. Bovendien moet hij een kameel offeren. Als het na de eerste ontbinding is, wordt zijn ritueel niet ongeldig, maar hij moet een offer brengen.

En de vrouw is hierin gelijk aan de man, mits zij instemt.

De negende verboden handeling: Intimiteit zonder geslachtsgemeenschap. Het is niet

toegestaan voor iemand in de staat van ihram om intiem te zijn met een vrouw, omdat het een middel is tot de verboden geslachtsgemeenschap. Met intimiteit wordt bedoeld: het aanraken van een vrouw met lust.

Oemra

A: De pijlers (arkaan) van de 'Umrah

A:

1- Het aannemen van de staat van Ihram.

2- Het verrichten van de Tawaf.

3- Sa'i: Het heen en weer lopen.

B- Verplichtingen van de kleine bedevaart (Oemrah):

1- Het aannemen van de staat van Ihram vanaf de vastgestelde Miqat.

2- Het scheren of inkorten.

A: De beschrijving van de Oemrah:

De eerste handeling die de pelgrim verricht, is het verrichten van zeven rondgangen (Tawaf), beginnend bij de Zwarte Steen en eindigend daar. Tijdens zijn Tawaf moet hij rein zijn en zijn lichaam bedekken van de navel tot de knieën. En het is Soennah om de rechter schouder bloot te leggen tijdens de gehele Tawaf; dit betekent dat men de mantel onder de rechter schouder legt en de uiteinden van de mantel op de linker schouder plaatst. En wanneer hij de zevende ronde heeft voltooid, laat hij de izaar los en bedekt zijn

schouder met zijn mantel.

Hij richt zich naar de zwarte steen, en als hij in staat is deze te kussen, doet hij dat. Zo niet, dan raakt hij deze aan met zijn rechterhand indien mogelijk en kust zijn hand. En als het hem niet lukt de steen aan te raken, wijst hij ernaar met zijn rechterhand omhoog, zeggende: "Allahoe Akbar" (Allah is de Grootste) één keer, en hij kust zijn hand niet, noch stopt hij. Vervolgens vervolgt hij zijn Tawaf, waarbij hij de Ka'bah aan zijn linkerkant houdt, en het is aanbevolen om in de eerste drie rondgangen te rennen. Al-raml: een vlotte tred waarbij de passen dicht bij elkaar liggen.

En wanneer hij langs de Jemenitische hoek - de vierde hoek van de Ka'ba - komt, dan raakt hij deze aan met zijn rechterhand zonder te zeggen 'Allahu Akbar' of te kussen, en als het niet mogelijk is om deze aan te raken, gaat hij verder zonder ernaar te wijzen of 'Allahu Akbar' te zeggen. En hij zegt, tussen de Jemenitische en de Zwarte hoek:

﴿...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

Onze Heer! Schenk ons het goede in deze wereld en geef ons het goede in het hiernamaals en red ons van de bestraffing van het vuur. [Al-Baqara:201].

En wanneer hij de tawaf heeft voltooid, verricht hij twee gebedseenheden (raka'at) achter de standplaats van Ibrahim (vrede zij met hem) als dat mogelijk is, anders verricht hij ze op een

willekeurige plaats in de Masjid al-Haram. Het is aanbevolen om in de eerste rak'ah na Al-Fatiha Soera al-Kaafiroen te reciteren, In de tweede gebedseenheid na Al-Fatiha, Soerat Al-Ikhlâs, Vervolgens begeeft hij zich naar de Sa'i en loopt zeven keer heen en weer tussen de heuvels Safa en Marwa; elke heenreis is een ronde en elke terugreis is een ronde.

En hij begint de Sa'i bij Safa, beklimt het, of staat ernaast, waarbij het beklimmen van Safa beter is indien mogelijk, En leest daarbij het volgende vers van Allah, de Verhevene:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

(Waarlijk! As-Safa en Al-Marwa zijn symbolen van Allah...) [Al-Baqarah: 158].

Het is aanbevolen om zich naar de qibla te richten, Allah te loven, Hem te verheerlijken en te zeggen:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحُكْمُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أُنْجَزَ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

"Er is geen god dan Allah, en Allah is de Grootste. Er is geen god dan Allah, Hij is Enig zonder deelgenoten. Aan Hem behoort het koninkrijk en alle lof komt Hem toe. Hij geeft leven en veroorzaakt de dood, en Hij heeft macht over alle

dingen. Er is geen god dan Allah, Hij is Enig. Hij heeft Zijn belofte vervuld, Zijn dienaar geholpen en de partijen alleen verslagen"¹. Daarna bidt hij met wat gemakkelijk is, terwijl hij zijn handen opheft, en herhaalt deze smeekbede en het gebed drie keer. Dan daalt hij af, en loopt naar marwa, totdat hij de eerste markering bereikt, waarna de man zijn pas versnelt tot hij de tweede markering bereikt. Wat betreft de vrouw, is het niet voorgeschreven voor haar om te haasten tussen de twee markeringen omdat zij een 'awrah is; het voorgeschrevene voor haar is om de gehele sa'i te lopen. Vervolgens loopt hij en beklimt de Marwa of staat erbij stil, waarbij het beklimmen ervan de voorkeur heeft indien mogelijk. Hij zegt en doet op de Marwa hetzelfde als wat hij op de Safa zei en deed, met uitzondering van het reciteren van het vers, namelijk het woord van de Allerhoogste:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

(Waarlijk! As-Safa en Al-Marwa zijn symbolen van Allah...) Dit is alleen voorgeschreven bij het beklimmen van de Safa tijdens de eerste ronde. Dan daalt hij af, loopt op de plaats waar hij moet lopen, en versnelt op de plaats van versnelling, totdat hij Safa bereikt. Dit zeven keer doen, heenweg is één ronde en terugweg is één ronde. Het is wenselijk

¹ Overgeleverd door Moeslim, nummer (1218).

dat men tijdens zijn streven veelvuldig gedenkt en smeekbeden verricht met wat beschikbaar is. En dat hij/zij gereinigd is van de grote en kleine onreinheden, maar als hij/zij zonder reinheid handelt, is dat voldoende. Als een vrouw menstrueert of kraamvloed heeft na de Tawaaf, moet ze de Sa'i verrichten, en dat is voldoende voor haar; omdat reinheid geen vereiste is voor de Sa'i, maar wel aanbevolen.

Wanneer hij de Sa'i heeft voltooid, scheert hij zijn hoofd of kort het in, waarbij het scheren voor de man de voorkeur heeft.

En hiermee heeft hij de rituelen van de Oemrah voltooid.

Hadj:

A: Pijlers van de bedevaart (Hadj):

- 1- Het aannemen van de staat van Ihram.
- 2- Het staan op de vlakte van Arafat.
- 3- Het verrichten van de Tawaf al-Ifadah.
- 4- Sa'i.

B: Verplichtingen van de Hadj:

1- Het aannemen van de staat van Ihram vanaf de Miqat.

2- Het staan op de vlakte van Arafat op de negende dag van Dhu al-Hijjah tot zonsondergang voor degenen die daar overdag staan.

3- Het overnachten in Muzdalifah op de nacht van de tiende van Dhu al-Hijjah tot middernacht.

4- Het overnachten in Mina tijdens de nachten van de Tashreeq-dagen.

5- Het werpen van de steentjes.

6- Het scheren of inkorten.

7- Het verrichten van de Tawaf al-Wada.

A- De beschrijvingen van de Hadj:

De moslim moet de intentie voor de hadj uitspreken bij het bereiken van de miqat als de tijd beperkt is. Bij aankomst in Mekka verricht hij de tawaf en de sa'i, en blijft in zijn staat van ihram totdat hij op de negende dag naar Arafat gaat, waar hij tot zonsondergang verblijft.

Vervolgens vertrekt hij van daar terwijl hij de talbiyah reciteert naar Moezdalifah, waar hij verblijft tot hij het Fadjr gebed verricht. Daarna blijft hij daar om Allah te gedenken, de talbiyah te reciteren en smeebeden te verrichten tot het licht wordt.

Wanneer het licht wordt, vertrekt hij naar Mina vóór zonsopgang, en werpt zeven steentjes op de Jamrat al-'Aqaba. Vervolgens scheert hij zijn hoofd of knipt zijn haar, waarbij scheren de voorkeur heeft.

Vervolgens verricht hij de Tawaf al-Ifadah, en de eerste Sa'i is voldoende voor hem. Daarmee is zijn hadj voltooid en heeft hij volledige ontbinding van de staat van hram bereikt.

En hij moet de stenen werpen op de elfde en twaalfde dag, als hij haast heeft; hij werpt de drie

stenen, elke steen met zeven kiezelstenen, en zegt 'Allahu Akbar' bij elke kiezelsteen. Hij begint met de kleinste die naast de Masjid al-Kheef ligt, dan de middelste, en dan de Jamrat al-Aqaba, die de laatste is, elke steen werpt hij met zeven kiezelstenen. Als hij na de twaalfde dag wil uitstellen, werpt hij op de dertiende dag op dezelfde wijze als zijn werpen op de twaalfde en elfde dag.

En de tijd voor het werpen van de stenen is na het hoogste punt van de zon gedurende de drie dagen.

En als men op de twaalfde dag voor zonsondergang vertrekt, is daar niets mis mee. Maar als men blijft tot hij op de dertiende dag na de middag kan werpen, is dat beter, vanwege het woord van Allah:

﴿...فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى...﴾

Maar wie zich haast om na twee dagen weg te gaan, pleegt daar geen zonde mee, en wie blijft, pleegt daar geen zonde mee, als hij tot doel heeft Allah te vrezen.

[Al-Baqarah: 203].

En als hij van plan is te reizen, voert hij de afscheids-Tawaf uit, zeven rondgangen zonder Sa'i.

Het is het beste, als hij geen offerdier bij zich heeft, om de ihram voor de oemra aan te nemen als een Mutamatti', en vervolgens op de achtste dag de talbiyah voor de hadj uit te spreken, en de eerder

genoemde handelingen van de hadj te verrichten. Als hij de ihram voor zowel de hadj als de oemra tegelijkertijd aanneemt, is dat ook toegestaan, en dit wordt Qiraan genoemd, wat betekent dat hij de ihram voor de oemra en de hadj samen aanneemt met één tawaaf en sa'i.

Hoofdstuk drie: **Wat betreft de jurisprudentie van handelingen**

De geleerden, moge Allah hen genadig zijn, hebben verduidelijkt welke kennis verplicht is om individueel te leren. En zij spraken over de hoeveelheid kennis die een persoonlijke verplichting is voor elke moslim om te leren, En zij vermeldden daarvan: het leren van de regelgeving van verkopen voor degene die in de handel werkt, Opdat hij niet in het onwettige of in rente vervalt zonder het te beseffen, Er is overgeleverd van sommige metgezellen (moge Allah tevreden zijn met hen) wat dit ondersteunt.

Omar ibn al-Khattab (moge Allah tevreden over hem zijn) zei: "Niemand mag op onze markt verkopen behalve degene die diepgaand en vakkundig is onderlegd in de godsdienst"¹.

Ali ibn Abi Talib (moge Allah tevreden zijn met hem) voegde toe: "Wie handel drijft zonder eerst

¹ Overgeleverd door At-Tirmidhi (487), die zei: 'Hasan Gharib'. En het is als goed beoordeeld door Al-Albani.

kennis te vergaren, zal in de woeker verstrikt raken, en opnieuw verstrikt raken, en opnieuw verstrikt raken. Dat wil zeggen: hij zal in de woeker vallen"¹.

Ibn Abidin zei, verwijzend naar al-Alami: "En het is verplicht voor elke verantwoordelijke man en vrouw, na het leren van de kennis van de religie en leiding, om de kennis van de wassing, de grote wassing, het gebed, het vasten en de kennis van de zekat te leren voor degenen die de drempel hebben bereikt, en de bedevaart voor degenen voor wie het verplicht is, en de handel voor de kooplieden, zodat zij zich kunnen onthouden van twijfelachtige en ongewenste zaken in alle transacties, evenals voor de ambachtslieden, en iedereen die zich met iets bezighoudt, is verplicht om de kennis en de regels ervan te leren om zich te onthouden van het verboden daarin"².

Imam An-Nawawi, moge Allah hem genadig zijn, zei: "En wat betreft de verkoop en het huwelijk en soortgelijke zaken die niet van nature verplicht zijn, is het verboden om eraan te beginnen zonder de voorwaarden ervan te kennen"³.

Enkele van de regels met betrekking tot financiële transacties, zoals voorgeschreven door de islamitische wetgeving:

¹ Zie: Moegni al-Mohtaadj (2/22).

² Haashiyat Ibn Aabideen (1/42).

³ Zie: Al-Majmoe' (1/50).

1- De toelaatbaarheid van alles wat een zuiver of overwegend voordeel biedt; zoals de verkoop en aankoop van toegestane goederen, huur en voorkeursrecht¹.

2- De wettigheid van alles wat de rechten van mensen waarborgt en beschermt; zoals onderpand en getuigenis.

3- De wettigheid van alles wat in het belang is van beide contractpartijen, zoals ontbinding, keuzerecht en voorwaarden in de verkoop.

4. Het verbieden van alles wat onrecht tegen mensen inhoudt en het onterecht toe-eigenen van hun bezittingen, zoals rente, afpersing en monopolie.

5- De wettigheid van alles wat samenwerking in goedheid bevordert; zoals leningen, bruikleen en deposito's.

6. Het verbod op alles wat inhoudt dat geld wordt verkregen zonder werk, nut of inspanning, zoals gokken en rente.

7- Het verbieden van elke transactie die wordt gekenmerkt door onwetendheid en onzekerheid; zoals het verkopen van iets dat men niet bezit en de verkoop van het onbekende.

8- Het verbieden van alles wat een list is om het verbodene te omzeilen; zoals de verkoop van

¹ De Shuf'ah: is het recht van de partner om het aandeel van zijn partner terug te nemen van degene aan wie het is overgedragen tegen een financiële vergoeding.

'Eenah¹.

9- Het verbod op alles wat afleidt van de gehoorzaamheid aan Allah; zoals het verkopen na de tweede oproep tot het vrijdaggebed.

10. Het verbieden van alles wat schade veroorzaakt of vijandschap tussen moslims teweegbrengt, zoals de verkoop van verboden zaken en het verkopen boven de verkoop van je broeder.

Wanneer een moslim de uitspraak over een kwestie niet begrijpt, vraagt hij de geleerden ernaar en onderneemt hij geen actie voordat hij de religieuze uitspraak erover kent. Zoals de Verhevene heeft gezegd:

﴿...فَاسْأَلُوا أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

Vraag aan degenen die kennis hebben als jullie het niet weten. [An-Nahl: 43].

Dit is wat binnen mijn mogelijkheden lag om te verzamelen. En Allah is Degene die wij vragen om ons te zegenen met nuttige kennis en goede daden. Voorwaar, Hij is vrijgevig en edelmoedig. Moge Allah Zijn zegeningen en vrede schenken aan onze profeet Mohammed, zijn familie en metgezellen, en overvloedige vrede.

¹ De 'inah-verkoop: dit is wanneer iemand iets aan een ander verkoopt tegen een uitgestelde betaling en het aan hem levert, en het vervolgens terugkoopt voor een lagere prijs in contanten voordat de betaling is ontvangen.

Inhoudstafel

Wat de moslim zich geen onwetendheid over kan veroorloven	2
Inleiding	2
Hoofdstuk één:	3
Wat betreft de geloofsleer	3
Het eerste onderwerp: De betekenis van de Islam en zijn pijlers:.....	3
De essentie van monotheïsme:	3
De betekenis van de getuigenis dat er geen god is buiten Allah:.....	5
Wat de voorwaarden betreft van de uitspraak: “Er is geen god behalve Allah”, deze zijn als volgt:.....	6
De betekenis van de getuigenis dat Mohammed de Boodschapper van Allah is:	7
Het tweede onderwerp: De betekenis van het geloof en zijn zuilen:	9
1) Het geloof in Allah de Almachtige en het omvat drie zaken:	10
1- Het geloof in Zijn heerschappij:.....	10
2- Het geloof in Zijn Goddelijkheid:.....	12
3- Het geloof in de namen en eigenschappen:	15
2) Geloof in de engelen:	23
3) Het geloof in de Boeken:.....	24
4) Geloof in de boodschappers (vrede zij met hen):	25
5) Het geloof in de Laatste Dag:	26
A: Het geloof in de wederopstanding:	27
B: Het geloof in de rekenschap en vergelding:	27
A: Het geloof in het Paradijs en het Hellevuur:	28

6) Geloof in de voorbeschikking, zowel het goede als het kwade ervan.....	28
Derde onderwerp: Ihsan (perfectie, het streven naar perfectie).....	30
Onderwerp vier: Een beknopte samenvatting van de fundamenteën van Ahloe As-Soenna wa al-Djama'a	31
Hoofdstuk twee: Wat betreft de aanbeddingen.....	32
Het eerste onderwerp: de reinheid.....	32
Ten eerste: De categorieën van water:	33
Ten tweede: de onzuiverheid.	33
Ten derde: Wat verboden is voor iemand in staat van onreinheid om te doen:	36
Vierde: Gedragsregels bij het vervullen van de behoefte:	38
Vijfde: De rechtsvoorschriften met betrekking tot het reinigen met water (istingā') en het reinigen met andere middelen (istijmār).	40
Zesde: De regels van de woedoe (rituele reiniging):.....	41
Zevende: De regels voor het vegen over de leerkousen en sokken:.....	43
De achtste: De voorschriften betreffende het tayammoem (ritueel van het wassen met aarde).	45
Negende: De voorschriften betreffende de menstruatie en de nifaas (postnatale bloeding).	48
Het tweede onderwerp: Het gebed:	50
Eerst: De voorschriften van de Adhaan en de Iqaamah: ..	50
Ten tweede: De status en de deugdzaamheid van het gebed:	54
Ten derde: De voorwaarden van het gebed:	56
Vierde: De pijlers van het gebed:	58
Ten vijfde: De verplichtingen van het gebed:	64

Zesde: Soenan van het gebed:.....	65
Zevende: De beschrijving van het gebed:	68
Achtste: De afkeurenswaardige zaken tijdens het gebed:	74
Negende: De tenietdoening van het gebed:	75
De tiende: Neerknieling van de vergeetachtigheid	76
De elfde: Tijden waarop het verboden is om te bidden: .	78
Twaalfde: Het gezamenlijk gebed:.....	79
Dertiende: Het gebed van angst:	82
De beschrijving van het angst gebed:	83
De veertiende: het vrijdaggebed:	84
Vijfde: Aanbevolen handelingen op de dag van vrijdag: .	86
De geldige aanwezigheid bij het vrijdaggebed:	88
Vijftiende: Gebed van de vrijgestelden:.....	88
Zestiende: Het feestgebed:	92
Zeventiende: Eclipsgebed:	95
De achttiende: Gebed om regen:.....	96
De negentiende: De voorschriften betreffende het dodengebed.	98
Het derde onderwerp: Zakaat:	102
1- Definitie van de Zakaat en haar positie:	102
2- De voorwaarden voor de verplichting van de Zakaat:	103
3- De vermogens waarover Zakaat verschuldigd is:	104
Het vierde onderwerp: Het vasten.	117
Voorwaarden waaronder het vasten in ramadan verplicht wordt gesteld:.....	117
Het vijfde onderwerp: De Hadj en de Oemra	126
Voorwaarden voor de verplichting van de Hadj en Oemra:	127

De aanvangstijden en -plaatsen van het ihram:	129
Al-ihraam:.....	131
Oemra	136
Hadj:.....	140
Hoofdstuk drie:	143
Wat betreft de jurisprudentie van handelingen	143

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages.

